

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 30 NOVEMBER 1992 .

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	93
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	98
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	103
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	104
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	107
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	109
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	110
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	112
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	113
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	118
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	122
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	124
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	126
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	126
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	127
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	129
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	130
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	131
L. Detiege, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	131
REGISTER	132

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1992
van de heer L. BARBE

Vervuiling Durme — Rioolwaterzuiveringsinstallatie Lokeren

Er zijn reeds geruime tijd problemen met de werking van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) in Lokeren. Deze zou een capaciteit van 15.000 inwonersequivalenten (IE) hebben, maar volgens het jaarverslag van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) van 1991 zou er een influent van 43.000 IE zijn (op basis van BOD). Bovendien lozen verschillende bedrijven op het zuiveringsstation een vuilvracht die amper te verwerken valt. Uit gegevens van de VMM blijkt verder dat in 1991 in het effluent van deze installatie de hoogste concentraties BOD en COD van alle Vlaamse zuiveringsinstallaties gemeten werd, respectievelijk 238 en 631 mg per liter ! Bovendien loost de RWZI ook grote hoeveelheden zware metalen. In 1991 ging het om een vuilvracht van 0,5 kg chroom en 5,7 kg zink per dag. De RWZI van Lokeren is dus een grote vervuiler van de Durme.

Op mijn vraag nummer 125 van 11 mei 1992 over dit probleem (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 8 van 22 juni 1992, blz. 299) antwoordde de minister dat er in het investeringsprogramma van 1993 een nieuwe RWZI wordt gepland in Lokeren. De influentvracht ervan werd geschat op 50.000 IE, maar doordat dit cijfer te laag bleek, zou Aquafin haar plannen moeten aanpassen.

1. Beschikt de bestaande RWZI in Lokeren over een lozingsvergunning ? Welke zij de belangrijkste normen ? Tegen wanneer moeten die worden gehaald ?
2. Aan welke emissienormen moeten RWZI's zonder lozingsvergunning voldoen ?
3. Welke maatregelen neemt de minister om de vervuiling van de Durme door de RWZI in Lokeren te verminderen ?
4. In welke zin heeft Aquafin de plannen voor de nieuwe RWZI in Lokeren aangepast ? Welke meerkost vergt dit ?

Antwoord

De lozing van de bestaande RWZI in Lokeren is ver-

gund op basis van artikel 16 van het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende het algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 12 juli 1985 en 4 november 1987.

Dit artikel luidt als volgt : „Voor het gezuiverd gemeentelijk afvalwater gelden de lozingsvoorwaarden welke voorzien zijn in het ontwerp van de zuiveringsinstallatie goedgekeurd door de minister met regionale bevoegdheid inzake zuivering van afvalwater en dat beantwoordt aan de algemene werkingsvoorwaarden vastgesteld door de minister die de nationale bevoegdheid heeft in verband met de zuivering van afvalwater”.

Concreet betekent dit dat door de goedkeuring van het ontwerp dossier de lozing van het effluent van de zuiveringsinstallaties vergund is en dat de bepalingen van dit bestek van toepassing zijn.

In het kader van de huidige reglementering werd een milieuvergunning aangevraagd in juli 1992. Het dossier betreffende de aanvraag werd reeds besproken op de gewestelijke milieuvergunningscommissie zodat omtrent de vergunning eerstdaags zal worden beslist.

Voor de bestaande RWZI's is momenteel een milieuvergunningsaanvraag lopende. In die milieuvergunning zullen op basis van de Vlarem II-bepalingen de na te leven normen opgenomen worden.

Voor RWZI's waarvoor tot op heden nog geen milieuvergunning werd verleend, gelden derhalve de normen zoals opgenomen in het ontwerp van de zuiveringsinstallatie (bijzonder bestek).

De vervuiling van de Durme wordt progressief aangepakt op basis van volgende beleidsmiddelen :

- a. het investeringsbeleid (programma's ter uitvoering opgedragen aan de n.v. Aquafin) ;
- b. het vergunningenbeleid op basis van de Vlarem II-bepalingen en rekening houdend met de uitgebrachte adviezen ;
- c. het heffingenbeleid waarbij bedrijven tot zelfzuivering worden aangespoord.

Conform de overeenkomst Vlaams Gewest — Aquafin dient de n.v. Aquafin eind januari haar technisch plan met betrekking tot het investeringsprogramma 1993 waarbij de bouw van een nieuwe RWZI te Lokeren is gepland, in te dienen. Dan zal blijken op welke manier Aquafin rekening houdt met de aangepaste capaciteit van de installatie.

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1992
van de heer M. CAPOEN

Vlaams centrum voor landbouw en milieu — Oprichting

De provincie West-Vlaanderen is ongetwijfeld het proefdomein bij uitstek voor verzoeningspogingen tussen landbouw en milieu. Door diverse instanties (vooral de provincieraad met het colloquium Ruimte voor Ruimte, voorjaar 1992, en Natuureservaten met de

nota P. Bossu, oktober 1992) wordt gepleit voor de oprichting van een provinciaal centrum voor landbouw en milieu.

Dergelijk centrum moet vijf essentiële doelen nastreven : het aanmoedigen van geïntegreerde landbouw, het bevorderen van biologische landbouw, het bevorderen van samenwerking tussen landbouwers onderling en tussen landbouwers en milieubeschermers, het ontwikkelen van een duurzaam landbouwbeleid in macro-economische visie, landschapsbeheer.

In de voorstellen wordt verwezen naar het Nederlandse voorbeeld, het centrum landbouw en milieu dat startte in 1980, en men dringt aan op een initiatief op het niveau van het Vlaamse Gewest.

In Nederland is het centrum "organisch uit de basis" gegroeid : los van eigenlijke milieu- of landbouworganisaties zijn een aantal individuele land- en milieubouwers gaan samenwerken rond concrete projecten. Daaruit zijn per sector de werkgroepen melkveehouderij, varkenshouderij en akkerbouw ontstaan. De projecten omvatten inspanningen die zowel het landbouwbedrijf zelf als het milieu ten goede komen. Medewerkers van het centrum startten vervolgens individuele voorlichting en begeleiding van boeren en tuinders. Die informatie wordt ondersteund door tijdschriften, landbouwbladen, brochures.

Na 12 jaar werking heeft het centrum heel wat aanzien verworven, zozeer zelfs dat de Nederlandse overheid het centrum vraagt beleidsvoorstellen in te dienen.

De beslissing om een Westvlaams centrum voor landbouw en milieu op te richten neemt niet weg dat er ook nood is aan een dergelijk centrum op het niveau van het Vlaamse Gewest. Terwijl het provinciaal centrum vooral werkt met mensen van de basis, zou het Vlaams Centrum een belangrijke rol kunnen spelen op het vlak van onderzoek en voorlichting.

Overigens voorziet de EG-verordening (2078/92 juni) in steunmaatregelen voor een duurzamer landbouw met produktiemethoden die verenigbaar zijn met milieu- en natuurbeschermingseisen. De verordening stelt fondsen ter beschikking voor opleiding en vorming rond landbouw en milieu, voor het opstellen van een landbouwgedragscode enzovoort.

1. Welke initiatieven kan de minister aankondigen tot oprichting van een Vlaams centrum voor landbouw en milieu ?
2. Op welke wijze meent de minister voor **medefinanciering** een beroep te kunnen doen op middelen van de Europese Gemeenschap ?

Antwoord

Het initiatief vanuit de provincie West-Vlaanderen voor de oprichting van een provinciaal centrum Landbouw en Milieu is zeker waardevol.

Het Westvlaams centrum Landbouw en Milieu en de eerste ervaringen **hierrond** zouden inspirerend kunnen werken voor een eventueel breder initiatief.

Het is wenselijk dat een dergelijk initiatief zowel on-

dersteund wordt door de milieubeweging als vanuit de landbouw.

Een voorstel tot organisatie van een Vlaams centrum landbouw en milieu v.z.w. van de Bond Beter Leefmilieu v.z.w. werd ingediend in het kader van het toegepast Wetenschappelijk Onderzoek van de Mestbank. Mogelijkheden voor subsidiëring van een startproject worden in dit kader onderzocht.

In het kader van de EEG-verordening nummer 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproduktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer, is financiering eventueel mogelijk.

De implementatie van deze EEG-verordening in Vlaanderen maakt echter deel uit van besprekingen met de nationale overheid. Ik zal het voorstel dan ook ter overweging aanbrengen in de betrokken overlegfora.

Ook de regionalisatie van een aantal nationale landbouwmaterialen en -administraties kan nieuwe perspectieven bieden.

Vraag nr. 3 van 23 oktober 1992 van de heer J. ULBURGHS

Natuurgebied vallei van de Abeek in Meeuwen — Bouwvergunning buurtweg

Volgens mijn informatie werd er bij het omleggen van een buurtweg die een privé-domein doormidden snijdt, een nieuwe brug aangelegd over de Abeek in Meeuwen. Zowel het gemeentebestuur van **Meeuwen-Gruitrode** als de bestendige deputatie van Limburg gaven hiervoor de toestemming.

Uit de notulen van de bestendige deputatie blijkt dat machtiging verleend is voor de afschaffing van de oorspronkelijke buurtweg, maar niet expliciet voor de omlegging en voor de aanleg van een nieuwe brug.

Stedebouw zegt dat de eigenaar geen aanvraag indiende voor de aanleg van een weg en een brug in de vallei van de Abeek. Stedebouw bevestigt dat alle werken in een natuurgebied, hoe klein ook, stedebouwplichtig zijn en dat er geen bouwvergunning werd verleend.

1. Zijn alle werken in een natuurgebied, hoe klein ook, stedebouwplichtig en dient er dus steeds een bouwvergunning te worden verleend ?
2. Welke gevolgen hebben in dat geval de onwettige aanleg van een weg en een brug in een natuurgebied ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op de toepassing van de wet op de stedebouw en de ruimtelijke ordening, wat onder de bevoegdheid valt van de heer T. **Kelchermans**, Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 5
van 27 oktober 1992
van de heer H. BROUNS

Bouw- en saneringspremies — Aanvaarding van Nederlandse invaliditeitsattesten

Nederlandse invaliditeitsattesten worden bij het bestuur van de Huisvesting niet aanvaard als geldig attest om een verhoogde bouw- of saneringspremie toegekend te krijgen. Het bestuur baseert zich op het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 waarin een opsomming wordt gegeven van de attesten die wel worden aanvaard en waarin de Nederlandse **invaliditeitsattesten** niet worden vermeld.

Dit houdt in dat grensarbeiders met een invaliditeit van **+66** percent pas een hogere bouwpremie kunnen krijgen na een medisch onderzoek door de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) van het ministerie van Sociale Voorzorg. Door de overbelasting van deze dienst wordt men geconfronteerd met een wachttijd van ruim één jaar. Intussen zou de gewone bouw- of saneringspremie wel uitbetaald worden en wordt er bij de dienst Huisvesting een tweede dossier aangelegd. Na de resultaten van het medisch onderzoek van de AGD kan pas een bijbetaling voor de handicap gebeuren.

Overigens doet dit probleem zich niet alleen voor bij de toekenning van de premies, maar ook bij de berekening van de huurprijs voor een sociale woning. De sociale bouwmaatschappijen laten zich bij de berekening van de huur eveneens leiden door het voornoemde besluit van de Vlaamse Executieve. De grensarbeiders die een huurvermindering wegens handicap wensen te verkrijgen, worden ook hier verplicht eerst een medisch onderzoek via de AGD aan te vragen. Een vrij grote groep grensarbeiders wordt met dit probleem geconfronteerd.

De dienst Huisvesting stelt dat de Nederlandse diensten andere criteria toepassen om een invaliditeit toe te kennen en dat daarom de Nederlandse attesten niet worden aangenomen. Nochtans worden de attesten van het GAK of van een erkende Nederlandse bedrijfsvereniging **wél** aanvaard voor vermindering op de grondbelasting, vermindering op de personenbelasting, toekenning van het sociaal telefoontarief, vrijstelling van radio- en TV-taks enzovoort.

In het kader van de eenmaking van de Europese wetgeving zou het logisch zijn dat de attesten van de **officiële** organen van de EEG-lidstaten in België worden aanvaard. Verder lijkt het me onlogisch dat de ene Belgische dienst bedoelde attesten niet aanneemt, terwijl alle andere instanties dit wel doen. Verder zou een erkenning van de Nederlandse attesten alleszins een werkvermindering kunnen betekenen voor de overbelaste AGD en de dienst Huisvesting.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek en is hij bereid een lijst van attesten die geldig zijn om een verhoogde bouw- of saneringspremie of een huurvermindering voor sociale woningen toegekend te krijgen — zoals die opgenomen is in het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 —, uit te breiden met de Nederlandse **invaliditeitsattesten** ?

2. Is de minister van plan om een onderzoek in te stellen in deze materie ?

Antwoord

Zoals het lid in zijn vraag aanstipt werd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 bepaald welke attesten in het Vlaamse Gewest voor de toepassing van de diverse reglementeringen kunnen worden in aanmerking genomen om een ernstige handicap vast te stellen.

Het is juist dat de Nederlandse invaliditeitsattesten niet in voornoemd besluit worden vermeld. De Nederlandse invaliditeitscriteria verschillen immers van die in België.

Daarom werd een beroep gedaan op het ministerie van Volksgezondheid, Bestuur voor de sociale Geneeskunde, om na medisch onderzoek te bepalen of een betrokkene als ernstig gehandicapt kan worden beschouwd. De gemiddelde duur van afgifte van de gezegde attesten belooft 6 tot 8 maanden.

Sedert 1 maart 1991 werden 178 dergelijke aanvragen om medisch onderzoek bij het ministerie van Volksgezondheid voorgelegd waarvan 168 betrekking hebben op de vaststelling van de huurprijs in een sociale woning en 10 op een ingediende premieaanvraag.

In afwachting van de afgifte van het attest met de uitslag van het onderzoek door laatstgenoemd bestuur wordt de toegekende premie, exclusief het supplement voor de eventueel ernstig gehandicapte, steeds al aan de uitbetalingsformaliteiten onderworpen.

De uitbetaling van de hoofdpremie ondervindt dus geen vertraging door het uitvoeren van voormeld onderzoek. Niettemin heb ik mijn administratie de opdracht gegeven de gestelde problematiek verder te onderzoeken.

Vraag nr. 6
van 29 oktober 1992
van mevrouw V. DUA

Bossen van OCMW-Ieper — Beperkte toegankelijkheid

Het OCMW van Ieper bezit 220 ha openbaar bos gelegen in Zillebeke, Zandvoorde, Wijtschate en Hollebeke. Deze bossen worden beheerd door de dienst Waters en Bossen. Naar verluidt wordt het grootste deel van de bossen gedurende het jachtseizoen afgesloten voor het publiek om de uitoefening van de jacht ongehinderd te laten verlopen. Zeker in een bosarme provincie als West-Vlaanderen is een dergelijk bosgebruik sociaal sterk betwistbaar.

1. Hoeveel oppervlakte bos in eigendom van het OCMW-Ieper wordt geheel of gedeeltelijk afgesloten voor het publiek ?

2. Voor welke bossen is de jacht verpacht en voor welke termijn ?

3. Wordt een opheffing van de jachtverpachtingen in het vooruitzicht gesteld en binnen welke termijn ?

4. Is een dergelijke ontoegankelijkheid in overeenstemming met artikel 10 van het Bosdecreet van 13 juni 1990 en met de algemene geest van het decreet ?

Antwoord

1. De regeling die nu van kracht is, werd vastgelegd in de zitting van 14 oktober 1992 van de raad van het OCMW Ieper. Zij werd nog niet bekrachtigd door de gemeente.

Overeenkomstig deze regeling zijn de bossen van het OCMW het hele jaar open voor het publiek, mits navolgende beperkingen :

- a. Groenenburgbos, groot 93 ha 73 a 19 ca in Ieper-Zillebeke (met uitzondering van 2 korte bosdrennen die in verweer worden gesteld en ter plaatse zullen worden aangeduid) :
- volledige openstelling jaarlijks tot na de Week van het Bos, principieel de eerste volle week van de maand oktober, zoniet tot 15 oktober van elk jaar ;
  - heel het jaar geleide wandelingen met natuurgidsen, door de woudmeester erkend, of onder begeleiding van een boswachter van Waters en Bossen, en tijdens het jachtseizoen na afspraak met de jachtpachter.
- b. — Godtschalck, groot 30 ha 35 a 62 ca in Ieper-Zillebeke ;
- het Hooghebos, groot 31 ha 77 a 80 ca in Ieper-Zillebeke ;
  - het Kampagnebos, groot 19 ha 91 a 16 ca in Heuvelland-Wijtschate :
    - enkel geleide wandelingen met erkende natuurgidsen, en tijdens het jachtseizoen na afspraak met de jachtpartner ;
- c. — Huikerbossen, groot 24 ha 14 a 40 ca in Heuvelland-Wijtschate ;
- het Zwarte Leen, groot 14 ha 88 a 57 ca in Ieper-Zillebeke ;
  - het Panpenelst, groot 12 ha 43 a 00 ca in Ieper-Hollebeke ;
  - openstelling heel het jaar door, maar zonder reclame en zonder aanbreng van enige infrastructuur en na afspraak met de jachtpachter tijdens het jachtseizoen.
2. Het jachtrecht is in al deze bossen verpacht voor een termijn van negen jaar.
3. Al deze jachtpachten lopen af op de datum van de sluiting van het jachtseizoen 1997-1998. Tegen dan zal nagegaan worden op welke wijze het faunabeheer dient te worden uitgevoerd.
4. Artikel 10 van het Bosdecreet bepaalt dat openbare bossen blijvend of tijdelijk, geheel of gedeeltelijk in verweer kunnen worden gesteld voor het publiek.

De geest van het Bosdecreet vereist dat dergelijke regeling gemotiveerd moet worden.

In dit besluit van de OCMW-raad wordt rekening gehouden met de volgende aspecten :

- bestaande jachtovereenkomsten van vóór het Bosdecreet ;
- **moeilijk** kere toegankelijkheid van bepaalde bossen ;
- minder gunstige ligging ;
- geen aanwezigheid van een rondwandeling ;
- aanwezigheid van privé-enclaves ;
- hoge ecologische waarde en kwetsbaarheid ;
- vochtig en moerassig karakter ;
- unieke flora- en faunawaarde ;
- veiligheid van de wandelaar.

Hiermee wordt een diverse benadering van de openstelling gemotiveerd.

Vraag nr. 7 van 29 oktober 1992 van de heer R. VAN HOOLAND

Selectieve ophaling en recyclage — Spuitbussen

Het gebruik van spuitbussen met CFK's is een belasting voor het leefmilieu en vooral voor de ozonlaag.

1. Welke maatregelen werden tot nog toe genomen tot indijking van het probleem van de spuitbussen, inzonderheid tot selectieve ophaling van spuitbussen ?
2. Wat zijn de actuele en toekomstige mogelijkheden tot recyclage van die spuitbussen ?
3. Zijn er reeds bedrijven die spuitbussen selectief ophalen of inzamelen, en kunnen verwerken ? Zo ja, welke, waar en aan welke voorwaarden ?
4. Hoeveel frank heeft de Vlaamse regering aan het probleem besteed in 1991 ?
5. Is het alternatieve drijfgas onschadelijk voor mens en milieu ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik bestaat de mogelijkheid om spuitbussen in te zamelen via een aangewezen selectieve ophaaldienst voor KGA, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 tot vaststelling van de algemene voorwaarden die gelden voor de verwijdering van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen.
2. De actuele mogelijkheden tot recyclage van spuitbussen na gebruik zijn beperkt, gelet op het heterogene karakter van de inhoud van die spuitbussen. Niet alleen de formulering, bestaande uit het actieve

bestanddeel al dan niet aangevuld met een solvent, docht ook het dragergas varieert aanzienlijk in samenstelling zonder dat er redelijkerwijze een verdere opsplitsing kan gebeuren. Bovendien varieert de graad van verbruik sterk (leeg, halfvol, vol).

3. Volgende bedrijven, aangewezen als selectieve ophaaldienst voor KGA, kunnen spuitbussen selectief ophalen :

Intercommunale DDS — Dendermonde
 Booy Clean n.v. — Antwerpen
 Sovabo n.v. — Burcht
 Destructo n.v. — Izegem
 Containerdienst Leysen n.v. — Beerse
 Ewacs n.v. — Beveren
 Ocean Combustion Service — Antwerpen
 Afvalstoffen Terminals Vlaanderen n.v. — Gent
 Van Gansewinkel speciale reinigingsdiensten b.v.b.a — Mol
 CVD Cotrans n.v. — Houthalen-Helchteren
 Dapemo n.v. — Herentals-Morkhoven
 Antwerp waste management n.v. — Berchem
 Ecowaste n.v. — Antwerpen
 Haviland Intercommunale C.V. — Asse
 Aquavia n.v. — Landegem
 Chemtrust n.v. — Vorselaar

Inzake verwerking worden de spuitbussen in essentie afgevoerd naar **Indaver** n.v. met het oog op vernietiging door verbranding.

4. Er bestaan diverse alternatieve drijfgassen met elk hun respectievelijke gevaren voor mens en milieu. Niettemin zijn er verder ook een aantal drijfgassen, bestempeld als natuureigen drijfgassen, waarvan de gevarengraad geringer is. Het stikstofgas is hiervan een voorbeeld.

Vraag nr. 8
van 3 november 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Selectieve ophaling — Vervallen geneesmiddelen

Blijkens persberichten zouden heel wat apothekers moeilijkheden ondervinden ingevolge het niet tijdig ophalen van vervallen geneesmiddelen door ophaalfirma's in opdracht van Ovam. Naar verluidt zou de minister nog geen beslissingen hebben getroffen betreffende de twee firma's die de nieuwe overheidsorder in dat verband mogen uitvoeren. Graag vernam ik waarom de beslissing van de minister uitblijft.

Kan de minister meedelen wanneer hij een beslissing denkt te nemen ³

Zal de frequentie van de ophalingen in de toekomst worden verhoogd ?

Antwoord

Op 27 oktober jongstleden heb ik mij akkoord verklaard met het verlengen van het project selectieve inzameling van oude geneesmiddelen bij de apothekers met één jaar.

De opdracht werd gegeven aan de nv. Destructo uit

Izegem voor de provincies West- en Oost-Vlaanderen en aan de n.v. Ecowaste uit Antwerpen voor de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant. Beide firma's boden bij algemene offertevraag de beste voorwaarden.

De binnengebrachte oude geneesmiddelen worden tweemaal per jaar opgehaald (periodes april-mei en september-oktober). Daarnaast heeft de apotheker de mogelijkheid om, als de hem ter beschikking gestelde recipiënten reeds vóór die periodes vol zijn, door middel van een telefonische oproep naar de Openbare Afvalstoffenmaatschappij (Ovam) zich te ontdoen van de oude geneesmiddelen.

De organisatie van twee algemene ophaalbeurten in combinatie met tussentijdse oproepen heeft aangetoond dat ze geschikt is om in te spelen op de vraag van de apotheker.

Vraag nr. 9
van 3 november 1992
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Secretariaat Mina-raad — Onafhankelijkheid ambtenaren

De Mina-raad heeft als opdracht studie, aanbeveling en advies te verstrekken, op eigen initiatief of op vraag van de Executieve, over alle aangelegenheden met betrekking tot het leefmilieu of het natuurbehoud (artikel 4 paragraaf 1, Mina-decreet).

De aard van de opdracht van de raad veronderstelt dat de professionele medewerkers van het secretariaat zich onafhankelijk ten opzichte van de verschillende belangengroepen opstellen. Zij dienen de raad op een objectieve en deskundige manier voor te lichten.

Dit is niet mogelijk wanneer die ambtenaar bijvoorbeeld de milieubeweging vertegenwoordigt in allerlei organisaties.

Zijn er onverenigbaarheden vastgelegd inzake bepaalde activiteiten of vertegenwoordiging voor ambtenaren van het secretariaat van de Mina-raad ? Zo ja, welke richtlijnen zijn daaromtrent aan de ambtenaren verstrekt ?

Vindt de minister het opportuun dat het secretariaat van de Mina-raad geïncorporeerd is in zijn kabinet, temeer aangezien de kabinetschef gedetacheerd is als leidinggevend ambtenaar vanuit het secretariaat ?

Antwoord

Het is inderdaad correct dat voor de staf van de Mina-raad, waarvoor een normale wervingsprocedure via het Vast wervingssecretariaat liep, een aantal inhoudelijke medewerkers werden aangeworven, die voorheen tewerkgesteld waren bij milieu-organisaties. Het is mijn inziens niet onlogisch dat die kandidaten, gezien de ervaring en know-how die onmiskenbaar aanwezig is binnen de milieubeweging, bij de best geslaagden waren op de lijst zoals die opgemaakt werd door de examenjury, voor een functie bij de milieu- en natuurraad, die advies moet geven over het milieubeleid.

Twee van de aangeworven stafmedewerkers vertegen-

woordigden inderdaad de organisatie waar zij tewerkgesteld waren in de Mina-raad. Ook dat lijkt mij niet onlogisch, temeer daar betrokkenen aangeworven waren in het kader van een contract afgesloten met de toenmalige Vlaamse minister voor Leefmilieu, de heer Kelchtermans, om de organisaties toe te laten onderbouwde adviezen over het milieubeleid uit te brengen.

De betrokken organisaties hebben de vertegenwoordigers echter onmiddellijk vervangen, eens zij niet meer tewerkgesteld waren bij die organisaties.

De ministeriële besluiten voor de vervanging van die leden, heb ik overigens recent ondertekend. Het is de opdracht van de voorzitter en de vaste secretaris er op toe te zien dat de staf van de Mina-raad op een zo wetenschappelijke en zo objectief mogelijke wijze voorlicht.

Voor het overige gelden de gedragsregels voor het personeel van de Mina-raad zoals die gelden voor alle personeelsleden van het Vlaamse Gewest.

Wat de huisvesting van de raad betreft, heb ik de raad aangeboden om zich voorlopig te installeren in een aantal lokalen op mijn kabinet, die leegstonden als gevolg van de inkrimping van de kabinetten. Dit in afwachting van een definitieve huisvesting, waarnaar de raad op dit moment op zoek is. Dit probleem zou tegen het einde van dit jaar opgelost moeten zijn. Ik benadruk dat het aanbieden van voorlopige huisvesting een gebaar van good-will is tegenover de Mina-raad, die het trouwens volkomen vrij stond dit aanbod te aanvaarden of niet.

Dat men veronderstelt dat deze geste de adviezen van de Mina-raad zou beïnvloeden, getuigt van weinig vertrouwen in de leden van de raad.

Wat betreft het detacheren van de vaste secretaris, wil ik verwijzen naar het feit dat de secretaris-generaal van de Serv indertijd eveneens gedetacheerd werd als **kabinetschef** van de toenmalige voorzitter van de Vlaamse Executieve, de heer Geens.

Overigens lijkt het mij niet onlogisch dat een leidend ambtenaar uit de milieusector kabinetschef wordt van de gemeenschapsminister voor Leefmilieu, in een tijd dat men de mond vol heeft van herwaardering van de ambtenarij.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 7
van 23 oktober 1992
van mevrouw M. VOGELS

Overtredingen stedenbouwwet — Herstelvorderingen

In „De sanctiëring van stedenbouwmisdrijven” stelt Bernard Hubeau, docent aan de HAIR, dat in het

kader van de wet op de stedenbouw van 1962 tussen 1970 en 1980 gemiddeld voor 50 percent van de gesanctioneerde overtredingen, herstel in de vorige staat werd geëist. Tot de gedwongen uitvoering ervan wordt vrijwel niet overgegaan. Zo zouden er in 1983 nog 8.000 van de 10.000 afbraakvonnissen op uitvoering wachten.

1. Hoeveel herstellvorderingen werden tussen 1980 en 1992 uitgesproken ingevolge vonnissen in het kader van de wet op de stedenbouw van 1962 ?
2. Hoeveel van die herstellvorderingen werden effectief uitgevoerd ?
3. Hoeveel dwangsommen werden in dezelfde periode toegekend aan het Vlaamse Gewest en voor welk totaal bedrag ?
4. Hoeveel van die dwangsommen werden ook effectief geëind door het Vlaamse Gewest ?
5. Hoeveel heeft het Vlaamse Gewest in diezelfde periode uitgegeven om zich partij te stellen in arresten inzake de wet van '62 ?

Antwoord

Het is normaliter niet gebruikelijk statistisch materiaal via parlementaire vragen te laten verzamelen. Bij gebrek aan personeel kunnen trouwens niet alle statistische gegevens bijgehouden worden.

Desalniettemin kan ik het lid voor de punten 1 en 2 verwijzen naar de tabel in bijlage.

Wat de punten 3 en 4 betreft, verwijs ik eveneens naar diezelfde tabel van de jaren '89-'90. Er moet op gewezen worden dat de dwangsom slechts sinds maart 1980 in het Belgisch procesrecht werd ingevoerd ingevolge de wet van 31 januari 1980 houdende goedkeuring van de Eenvormige Beneluxwet.

Daar er in het algemeen betwisting bestond omtrent de al dan niet mogelijke toepassing van de dwangsom op stedenbouwkundig overtredingsgebied, werd deze (bijkomende) vordering slechts recentelijk in de werkingssfeer ingevoerd bij het bestuur Ruimtelijke Ordening.

Sedert 6 februari 1992 bestaat hierover geen betwisting meer. Inderdaad, naar aanleiding van een door het Hof van Cassatie gestelde vraag aan het Benelux Gerechtshof werd door dit hoge hof geantwoord dat artikel 1 paragraaf 1 van de eenvormige wet betreffende de dwangsom toelaat dat een dwangsom wordt opgelegd om de tenuitvoerlegging te verzekeren van een maatregel die, ofschoon van burgerrechtelijke aard, behoort tot de strafvordering en die meer in het bijzonder bedoeld is om de tenuitvoerlegging te verzekeren van een bevel tot herstel van de plaats in de vorige staat.

Voor wat punt 5 betreft, moet ik het lid melden dat de gegevens niet beschikbaar zijn. Het desbetreffend begrotingsartikel wordt trouwens niet beheerd door het bestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Inbreuken betreffende de bouw- en verkavelingsvergunningen Vlaams Gewest
Totaal 1980-1990 (Onvolledig)

PV opgesteld	Stillegging		Voorstel PD aan proc. des konings			Vonnissen		Burg. partij/brg.	Uitvoering									
	Andere Inst.	PD Inst.	Andere Inst.	Art. 65		Herstel * Geen herstel	Art. 65											
				\$ la	\$ lb		\$ la		\$ lb	\$ lc	63	63	63					
Totaal aantal 1990	3.108	50	252	848	224	100	254	1.375	65	236	27	9	455	135	88	1.582	6	2.266
Totaal aantal 1989	2.537	47	292	689	169	134	297	1.012	51	215	51	23	87	31	125	461	51	755
Totaal aantal 1988	1.587	28	138	783	181	63	199	648	648	284	60	40	388	63	49	450		950
Totaal aantal 1987	1.575	32	140	611	167	62	146	620	620	304	53	91	268	92	92	395		847
Totaal aantal 1986	1.457	27	89	607	107	167	174	687	187	187	35	60	244	70	79	356		749
Totaal aantal 1985	1.607	16	178	722	51	57	137	306	208	208	54	159	160	32	35	242		469
Totaal aantal 1984	1.576	57	138	686	81	68	190	332	222	222	42	33	138	41	33	277		489
Totaal aantal 1983	1.601	43	186	573	81	61	127	287	183	183	35	73	104	26	48	244		422
Totaal aantal 1982	1.043	60	109	542	100	66	112	284	258	258	46	9	31	9	38	145		223
Totaal aantal 1981	950	43	114	556	125	73	159	212	306	306	70	15	11	8	22	82		123
Totaal aantal 1980	1.121	47	137	590	124	82	151	250	289	289	19	20	77	23	36	147		283

Proces-verbaal + stillegging voor :	Woningen, andere gebouwen		Verkavelingen		Aanhorigheden (garages, bergplaatsen, bijgebouwen, hangars verandas)		Chalets, paviljoenen, bungalows)		Caravans, tenten		Autokerkhoven, depots van schroot		Afsluitingen		Reliëf-wijzigingen		Ontbossing		Diverse		Totaal a + b		
	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	a	b	
Totaal aantal 1990	89	617	2	15	156	832	13	53	6	37	6	49	5	87	45	174	1	60	31	559	354	2.483	2.837
Totaal aantal 1989	53	183	1	2	139	277	7	32	4	6	2	5	14	35	32	60	5	17	26	255	283	872	1.155
Totaal aantal 1988	99	518	7	4	171	551	2	104	3	31	5	29	15	56	29	75	7	82	26	283	364	1.729	2.093
Totaal aantal 1987	67	323	1	4	134	485	8	104	4	45	7	23	10	46	25	84	7	86	9	145	272	1.345	1.617
Totaal aantal 1986	58	299	18	18	158	426	3	81	4	41	9	23	13	53	23	58	16	91	26	136	310	1.226	1.536
Totaal aantal 1985	64	256	5	2	119	376	17	87	21	46	2	18	8	30	17	57	2	74	31	174	281	1.118	1.399
Totaal aantal 1984	55	262	3	2	122	391	25	102	14	55	5	15	12	42	24	67	1	62	17	218	280	1.216	1.424
Totaal aantal 1983	47	289	1	3	116	423	40	78	8	36	10	16	3	36	29	102	12	55	16	90	296	1.128	1.424
Totaal aantal 1982	369	277	1	2	81	361	17	60	6	68	7	30	4	25	58	78	16	48	9	93	246	1.132	1.378
Totaal aantal 1981	277	277	1	2	88	320	28	66	18	69	4	11	7	34	51	85	9	56	15	102	311	1.022	1.333
Totaal aantal 1980	108	294	1	3	93	352	8	108	10	120	4	23	9	50	30	115	5	77	19	78	287	1.220	1.507

* = Vorderingen tot herstel
 ** = Burgerlijke partijstelling of burgerlijk geding door staat
 Art. 65 § la (Wet op de Stedebouw) : Herstel van de plaats in de vorige toestand
 Art. 65 § lb : Aanpassingswerken
 Art. 65 § 1c : Meerwaarde
 Art. 65 § 3 : Transactiesom

door :
 a = P D
 b = andere instantie

Vraag nr. 17
van 4 november 1992
van mevrouw M. VOGELS

N.v. Noordvlees-Van Gool in Kalmthout — Bedrijfsruimte in woongebied

Bij ministerieel besluit van 17 september 1974 werd het ontwerp-gewestplan Turnhout vastgesteld, zodat voor dit gebied het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de ontwerp-gewestplannen van toepassing werd. Op het ontwerp-gewestplan Turnhout (Kalmthout 7/4) werd in de wijk Achterbroek de strook tussen de Bloemstraat en de Zandstraat, en ook verder rondom, volledig ingekleurd als woongebied. Bij het openbaar onderzoek van 12 februari 1975 tot 12 mei 1975 hadden de omwonenden dus geen enkele reden om bezwaren in te dienen betreffende het erg hinderlijke privé EG-Slachthuis Van Gool, vermits de slachterij toch zou moeten verhuizen naar een industrieterrein als de exploitatievergunning vervallen zou zijn.

Er werd echter wel bezwaar ingediend (nr. 2191 volgens bijvoegsel bij het Belgisch Staatsblad van 22 oktober 1977) door de n.v. Noordvlees-Van Gool, een exportvleeshandel die gevestigd was op hetzelfde adres als de slachterij en die achteraf deze slachterij zou overnemen. Op basis van een zogenaamd algemeen advies van de commissie van advies voor de streek Antwerpen werd ingevolge dit bezwaar een industriezone vastgelegd van maximum 100 x 100 meter op het gewestplan Turnhout (bij koninklijk besluit van 30 september 1977) voor de exportvleeshandel, en dus helemaal niet bedoeld voor de erg hinderlijke slachterij. Op die manier kan de democratische inspraak van de omwonenden over de verdere uitbating van een erg hinderlijk bedrijf in hun buurt dus helemaal niet aan bod komen.

Op de luchtfoto van 7 oktober 1972 (dienst Topografie en Fotogrammetrie), op basis waarvan het gewestplan werd vastgesteld, zijn duidelijk de perceelgrenzen zichtbaar die richtinggevend zijn geweest bij het inkleuren van bovenvermeld eenbedrijfsindustriegebied en er is ook duidelijk te zien dat de toenmalige bedrijfsgebouwen maar ongeveer de helft van het industrieterrein in beslag nemen.

Op dit ogenblik, na het vervallen van de basisexploitatievergunning voor de slachterij, bevindt er zich "overheen" dit industriegebied van maximum 100 m x 100 m een gebouwencomplex met een totale lengte van 190 m, een breedte van 75 m en een gelijkvloerse oppervlakte van 10.500 m², waarvan ruim de helft in woongebied.

Kan de minister mij zeggen op basis van welke wet, besluit of decreet in dit geval het artikel 5.1.0, het artikel 14.4.5 en artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 hier niet van toepassing geweest zou zijn ?

Antwoord

Aangezien de vraag betrekking heeft op een particulier

geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke aangelegenheden in openbare documenten te behandelen, zal rechtstreeks geantwoord worden, zodra ik in het bezit ben van de desbetreffende gegevens.

Vraag nr. 20
van 5 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Ingenieurs overgeheveld van Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie

De volgende problematiek is de minister bekend. Bij ministerieel besluit van minister De Saeger, van 18 november 1969, dat met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1967 in werking trad, werd aan de burgerlijk ingenieurs van het Wegenfonds een **produktiviteitspremie** toegekend. 38 burgerlijk ingenieurs, overgekomen van het Wegenfonds, ontvangen sinds 1989 geen **produktiviteitspremie** meer, niettegenstaande het feit dat die personeelsleden van ambtswege werden overgedragen met behoud van hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit en met behoud van de toelagen, de vergoedingen of premies en andere voordelen waarvan zij bij het fonds overeenkomstig de geldende reglementering het genot hadden.

De burgerlijke ingenieurs hebben een verworven recht op de produktiviteitspremies en zij kunnen die met goed gevolg, ondanks de weigering van het visum van het Rekenhof, in rechte opvorderen. De weigering van het visum door het Rekenhof kan geen bestaande rechten ongedaan maken. Rechtspraak en rechtsleer ter zake bestaan en zijn de minister bekend.

Op zich is het geen argument dat in de andere deelstaat de beneficianten van het Wegenfonds voldoening werd gegeven, hoewel..

Het gaat om 38 wegenfondssers. Over de rechtvaardigheid van hun eis lijkt geen discussie te bestaan. De burgerlijke rechtbanken zullen hun eis dus inwilligen. Dit vraagt dringend om een vrijwillige regeling, met andere woorden de spoedige uitbetaling aan alle betrokkenen.

Wat is het standpunt van de minister in deze kwestie ?

Antwoord

Ter zake moet ik erop wijzen dat de problematiek behoort tot de bevoegdheden van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Ik moet evenwel vaststellen dat het probleem bijna uitsluitend voorkomt in diensten die onder mijn functionele bevoegdheid ressorteren. Daarom heb ik een aantal initiatieven genomen om die problemen opnieuw aan de orde te stellen. Ik reken erop dat binnen afzienbare tijd een passende oplossing bereikt zal worden.

Vraag nr. 23
van 6 november 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Gewestplannen — Aanpassing zonegrenzen aan eigendoms grenzen

Toen de gewestplannen en hun voorschriften in wer-

king traden, bleef de opvulregel bestaan als een van de laatste anomalieën. Een andere overblijvende anomalie is de volgende : bij het vastleggen van de grenslijnen van de zones wordt geen rekening gehouden met de op dat ogenblik bestaande eigendomsscheiding van de percelen.

Het aanpassen van de zonegrenzen aan de eigendomsgrenzen zou tot niet zoveel dossiers aanleiding geven. Het zou wel een einde maken aan de tamelijk slordige afbakening van de zones, die destijds onvermijdelijk was. Nu is de situatie echter veranderd. In zekere zin is een zonebegrenzing die niet met de **eigendomsbegrenzing** samenvalt, trouwens onrechtvaardiger dan de opvulregel.

Wat is het standpunt van de minister ? Wordt die problematiek onderzocht ?

Antwoord

De zonegrenzen op de gewestplannen vallen niet **noodzakelijk** kerwijze samen met de eigendomsgrenzen. Zo kan het gebeuren dat in eenzelfde eigendom verschillende zoneringen voorkomen, bijvoorbeeld wanneer een uitgestrekte eigendom bestaat uit landbouwgronden en beboste delen en waarbij de landbouwgronden worden aangeduid als agrarisch gebied en het beboste gedeelte als bosgebied.

De perceelgrenzen die tevens eigendomsgrens kunnen zijn, kunnen in sommige gevallen wel samenvallen met een zonegrens, als er in het kader van de ruimtelijke ordening redenen waren om de zonegrens op die plaats vast te leggen. Zo kon bijvoorbeeld een versnipperde perceelconfiguratie een aanwijzing zijn dat het ging om een verkaveling of een verdeling als bouwgrond van vóór het gewestplan, wat de aanleiding kon zijn dat met die situatie bij de opmaak van de gewestplannen rekening werd gehouden, zodat de zonegrens kon samenvallen met de eigendomsgrenzen.

In principe werd bij de vaststelling van de gewestplannen evenwel geen rekening gehouden met eigendomsgrenzen en dit om twee belangrijke redenen :

1. Een eigendomsgrens is geen ruimtelijk gegeven. Wanneer bij de vaststelling van een woongebied werd uitgegaan van de bestaande toestand, dan werd de bestaande fysische toestand bedoeld en dus de bebouwing op het terrein.
2. De gewestplannen zijn principieel niet opgemaakt op het niveau van de kadastrale percelen en dus zeker niet op het niveau van de eigendomsgrenzen. Bij de afbakening van gebieden werd rekening gehouden met de gekende juridische toestand zoals goedgekeurde verkavelingen, en met de gekende fysische toestand. Hier werd geen afbakening op kadastraal niveau beoogd.

In die aangelegenheid overweeg ik geen herziening van de gewestplannen voor het aanpassen van zonegrenzen aan eigendomsgrenzen. Het gewestplan geeft de genomen optie weer waarbij, wat de woonzones betreft, meestal een afbakening overeenkomstig de bestaande fysische en juridische toestand beoogd werd.

Indien er op micro-niveau ruimtelijke elementen voor-

handen zijn om hiervan af te wijken, dan meen ik dat het gemeentelijk instrumentarium hiervoor moet optreden. Dit kan evenwel geen element zijn om verdere lintbebouwing te bestendigen. Een goede ruimtelijke aanleg zal het uitgangspunt zijn voor de beoordeling van die initiatieven.

Vraag nr. 35 van 12 november 1992 van de heer L. APPELTANS

Gedeeltelijke inderzieningstelling gewestplannen — Procedure bekendmaking en inspraak bevolking

Aansluitend op mijn vraag nummer 31 over het in herziening stellen van een gewestplan en de inspraakprocedure zou ik willen weten of dezelfde verordeningen op een gelijke manier gelden voor een gedeeltelijk in herziening stellen van een gewestplan.

Zo neen, waarin verschilt die procedure dan ?

Antwoord

Verwijzend naar mijn antwoord op vraag nummer 31 van 10 november 1992 kan ik het lid hierbij bevestigen dat dezelfde procedure gevolgd moet worden voor een gedeeltelijke (in)herziening(stelling) van het gewestplan als voor een globale inderzieningstelling. Tot op heden zijn trouwens alleen gedeeltelijke inderzieningsstellingen en verwijzingen van het gewestplan gebeurd.

Vraag nr. 40 van 16 november 1992 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Oostvlaamse landschappelijk waardevolle gebieden — Bescherming

Oost-Vlaanderen kent tal van landschappelijk waardevolle gebieden met een natuurlijke eigenheid.

Heel wat streekbewoners maken zich zorgen over het voortbestaan van de gebieden. Ze vervullen enerzijds een belangrijke maatschappelijke functie en anderzijds een niet te onderschatten functie in het natuurbehoud. Bossen en groenvoorzieningen zorgen voor de spreekwoordelijke groene long en bieden stilte en rust binnen een overbebouwd landschap.

In het kader van de introductie van een Groene **Hoofdstructuur** wordt ongetwijfeld grote aandacht besteed aan die gebieden en wordt een actieve groeipolitiek gevoerd. Kan de minister mij meedelen welk statuut en welke graad van bescherming als bos of landschappelijk gebied aan volgende natuurgebieden is voorbehouden ?

Is voor volgende gebieden een bestemmingswijziging gepland :

- de Leievallei,
- de Scheldevallei,
- het Krekengebied,
- het Leen,
- het Drongengoed,

- de Lembeekse bossen,
- de bossen Brukel,
- het kanaallandschap (aan Schipdonk),
- Canisvliet ?

Antwoord

Gelet op het feit dat het lid slechts namen vermeldt en geen concrete afbakeningen van de betrokken gebieden voorlegt, is het mij niet mogelijk de juiste bestemming hiervan op te geven. Grosso modo zijn evenwel al die gebieden op de vastgestelde gewestplannen aangeduid als natuurgebied, natuurreservaat, **bosgebied**, valleigebied, en/of landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In mijn oriëntatienota "Vlaanderen in Vorm" over het Structuurplan Vlaanderen is een centrale doelstelling het behouden en, waar mogelijk, de versterking en uitbreiding van de huidige open ruimte.

Op die basis kan een verdere bescherming van de aangegeven zones dan ook een uitgangspunt zijn van de verdere uitwerking van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Vraag nr. 43 van 17 november 1992 van de heer L. STANDAERT

Herstelling niet-beschermde kerken — Verhoging en besteding budget

In Knack van 23 september 1992, meer bepaald in het artikel "Niet van brood alleen" pagina 16 tot 19, staat :

"Neem bij voorbeeld de herstellingen van de niet-monumentale kerken, wat gebouwen zijn die op geen enkele manier geklasseerd geraakten. De vorige (socialistische) minister van Binnenlandse Zaken van de Vlaamse Executieve trok daar 50 miljoen voor uit. Nu schreef de CVP'er Theo Kelchtermans daar 184 miljoen voor in. Ruim een verdriedubbeling en toevallig gaat veel van dat geld naar kerken in Limburg, het wingewest van de minister."

1. Is desbetreffend budget onder het beleid van de minister verdrievoudigd ?
2. Zo ja, op basis van welke objectieve criteria ?
3. Kan de minister per provincie, procentueel en in reële cijfers, de besteding van het huidige budget geven ?
4. Kan de minister per provincie, procentueel en in reële cijfers, de besteding van het budget van zijn socialistische voorganger geven ?
5. Staat de verhoging van het Limburgse budget in verband met het eigen politieke wingewest van de minister of berust dit op louter toeval ?

Antwoord

1. Het desbetreffend budget werd inderdaad bij benadering verdrievoudigd.

2. Deze aanzienlijke verhoging was een antwoord op de sinds jaren door de administratie gesignaliseerde noodzaak om het budget voor die materie te verhogen. De subsidiekredieten voor die werken waren tot een dieptepunt gedaald, waardoor de achterstand in de te subsidiëren dossiers tot een onverantwoord niveau was teruggelopen, namelijk ongeveer 8 jaar. Een dergelijke achterstand was voor geen enkele toelagematerie het geval, zodat dit artikel mijns inziens een belangrijke prioriteit moest krijgen.

Begin 1992 was er een achterstand in dossiers ten bedrage van 1.175,2 miljoen frank (ramingsbedragen uit te voeren werken exclusief BTW). Een niet ingrijpen in deze materie zou tot gevolg hebben dat de herstellingskosten onoverzichtelijk worden door de verdere snelle aftakeling van dit patrimonium. Op middellange termijn zou dit een zeer nadelige invloed hebben op de financiële toestand van de gemeenten en steden, die uiteindelijk voor die materie de volledige financiële last op zich moeten nemen indien subsidiëring uitblijft en de nodige herstellingswerken niet verder kunnen worden uitgesteld.

Het is niet omdat een gebouw niet als monument is beschermd dat het geen waarde heeft en dat een politiek van verwaarlozing en verval moet worden gevoerd. Het verlenen van de beperkte toelage (30 procent) zou een stimulans moeten zijn voor de lokale en regionale besturen om hun patrimonium te onderhouden en tijdig te herstellen, wat voor iedereen op lange termijn de goedkoopste oplossing is en blijft.

3. Verdeling budget 1992 :

Provincie Antwerpen	24,144 miljoen	13,1 %
Provincie Brabant	18,165 miljoen	9,9 %
Provincie West-Vlaanderen	39,214 miljoen	21,3 %
Provincie Oost-Vlaanderen	47,904 miljoen	26,1 %
Provincie Limburg	54,800 miljoen	29,6 %
183,800 miljoen		100 %

Hiermee wordt voor de periode 1989-1992 volgende verdeling gerealiseerd :

Provincie Antwerpen	49,983 miljoen	15,22 %
Provincie Brabant	26,286 miljoen	8,00 %
Provincie West-Vlaanderen	65,184 miljoen	19,85 %
Provincie Oost-Vlaanderen	107,308 miljoen	32,68 %
Provincie Limburg	79,671 miljoen	24,25 %
328,432 miljoen		100 %

4. Vastleggingen 1991, 1990 en 1989 :

- a. 1991

Provincie Antwerpen	5,851 miljoen	11,0 %
Provincie Brabant	2,313 miljoen	4,3 %
Provincie West-Vlaanderen	18,762 miljoen	35,3 %
Provincie Oost-Vlaanderen	20,524 miljoen	38,5 %
Provincie Limburg	5,790 miljoen	10,9 %

b. 1990

Provincie Antwerpen	14,033 miljoen	29,0 %
Provincie Brabant	0,366 miljoen	0,8 %
Provincie West-Vlaanderen	1,773 miljoen	3,7 %
Provincie Oost-Vlaanderen	21,794 miljoen	45,0 %
Provincie Limburg	10,396 miljoen	21,5 %

Totaal 48,396 miljoen 100 %

c. 1989

Provincie Antwerpen	5,955 miljoen	13,9 %
Provincie Brabant	5,422 miljoen	12,7 %
Provincie West-Vlaanderen	5,435 miljoen	12,6 %
Provincie Oost-Vlaanderen	17,086 miljoen	39,8 %
Provincie Limburg	9,078 miljoen	21,0 %

Totaal 42,996 miljoen 100

5. Bij de behandeling van de dossiers wordt thans om begrijpelijke redenen prioriteit verleend aan de dringende herstellingswerken en veiligheidswerken en aan de oudste dossiers. Rekening houdend met de gerealiseerde verdeling voor de periode 1989-1992 is iedere periodieke schommeling in de subsidiëringpercentages eerder toevallig en veeleer afhankelijk van de ouderdom van de dossiers, het aantal ingediende dossiers en de aard en de omvang van de te subsidiëren werken.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1992
van de heer G. ANNEMANS

Overheidssubsidies aan de schrijvende pers — De Morgen

In De Morgen van 16 september 1992 verscheen een lezersbrief waarin behalve enkele hatelijkheden tegen het Vlaams Blok ook volgende paragraaf voorkwam : "Aan de hier levende moslims zou ik daarom zeggen : bereid u voor op het ergste, op het allerergste ; organiseer u ; koop wapens en verberg ze. En maak u vooral geen illusies over een door u verhoopde interventie van de legers van de moslimnaties wanneer Le Pen en Dewinter aan de macht komen en hun racistisch programma uitvoeren." Ik heb dit citaat letterlijk overgenomen, mét de gebrekkige zinsbouw. De opmerking over het racistische programma van mijn partij laat ik uiteraard voor rekening van de briefschrijver. Hier zijn ernstiger zaken aan de orde : dit is een regelrechte oproep tot de oprichting van een gewapende ondergrondse beweging.

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat een krant die voor miljoenen overheidssubsidies ontvangt, een dergelijke oproep tot gewapend geweld publiceert ? Zijn er subsidiecriteria die van toepassing zijn op het vermijden van dergelijke anonieme lezersbrieven ?

2. In een uitzending van De zevende dag heeft de minister verklaard dat hij zeer goed weet dat De Morgen nooit in staat zal zijn de toegekende **interestloze** kredieten terug te betalen. De lening komt dus de facto neer op een schenking.

a. Heeft de minister de bevoegdheid voor zulke "schenkingen" ?

b. Is het volgens de minister in overeenstemming met de regels van zorgvuldig beheer van **overheids**geld om kredieten toe te kennen waarvan op voorhand met zekerheid is geweten dat ze nooit terugbetaald kunnen worden ?

c. Aan welke andere kranten dan De Morgen werden reeds soortgelijke renteloze kredieten toegekend ? Om welke bedragen gaat het hier ? Werden ze reeds terugbetaald ?

Antwoord

1. Wat de inhoud van de lezersbrief van 16 september 1992 betreft, volgt uit de bepaling van artikel 18 van de Grondwet dat het in laatste instantie de schrijver van een artikel of ingezonden stuk is die verantwoordelijk is ten opzichte van de rechterlijke macht.

Verder vestig ik er de aandacht van het lid op dat de redactionele inhoud van de artikelen geen criterium vormt voor het in aanmerking komen voor de subsidie zoals bedoeld bij de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de **opinion**dagbladers, bevoegdheid die naar de gemeenschappen werd overgeheveld.

Bij toepassing van het koninklijk besluit van 20 juli 1979 houdende vaststelling van de criteria en de modaliteiten van de uitvoering van de wet van 19 juli 1979 tot behoud van de verscheidenheid in de opiniondagbladers wordt jaarlijks een krediet uitgetrokken.

De bedragen die aan de diverse dagbladeenheden worden toegekend, worden steeds vastgesteld na het advies van de Nederlandstalige sectie van de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers.

2. De interestloze kredieten, waarnaar het lid in het tweede deel van zijn vraag refereert, **kaderen** niet in de in sub 1 bedoelde wetgeving.

Voor het antwoord op het tweede gedeelte van zijn vraag verwijs ik het lid naar de Vlaamse minister die de economie onder zijn bevoegdheid heeft.

Vraag nr. 5
van 26 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-nieuwsuitzendingen — Volgorde partijstandpunten

Wanneer de BRTN de standpunten van de Vlaamse politieke partijen over één of ander probleem aan bod laat komen is het hun gewoonte om het Vlaams Blok

slechts na de VU-VVD en Agalev aan het woord te laten, dit wil zeggen meestal als allerlaatste, als het Vlaams Blok al aan bod komt.

Op woensdag 21 oktober in de ochtendnieuwsuitzendingen werd het Vlaams Blok zelfs na Rossem vermeld, dus opnieuw als allerlaatste.

In de Vlaamse Raad telt het Vlaams Blok nochtans meer leden dan de VU-VVD, Agalev en Rossem. Het zou dus niet onlogisch zijn dat de stellingname van deze partij voor die van de drie anderen aan kijker en luisteraar medegedeeld zouden worden, vermits het de gewoonte is dat de grootste partijen voorrang hebben.

Is de minister niet van mening dat de BRTN in feite de politieke neutraliteit die haar is opgelegd, overtreedt door de Vlaams Blok-standpunten, als deze al worden vermeldt, aanhaalt na andere, kleinere partijen, terwijl ze de standpunten van alle andere partijen vermeldt in volgorde van hun sterkte in de Vlaamse Raad ?

Zo ja, welke maatregelen worden er in dit verband getroffen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de volgorde waarin de standpunten van de politieke partijen over één of ander probleem aan bod komen in de nieuwsuitzendingen niet alleen afhangt van de sterkte van de partijen. Meestal zijn het andere elementen die een rol spelen, in de eerste plaats de manier waarop de partijen gereageerd hebben op de betrokken problematiek. Ook speelt het feit dat partijen als Agalev en de Volksunie geregeld door de regering worden aangezocht om mee hun steun te verlenen aan de derde fase van de staats-hervorming, en dat dit niet gebeurt bij het Vlaams Blok, een belangrijke rol. Ten slotte kunnen ook stijl-kenmerken een rol spelen.

Het is ook zeker niet juist dat het Vlaams Blok steevast als laatste wordt vermeld. Een recent voorbeeld : naar aanleiding van het debat over het Verdrag van Maasticht in de Senaat was de volgorde in het radionieuws de ene keer Volksunie, Vlaams Blok en Agalev, een andere keer Vlaams Blok, Volksunie en Agalev.

Vraag nr. 7 van 29 oktober 1992 van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRTN — Verslaggeving over Prijs der Nederlandse Letteren

Op woensdag 28 oktober jongstleden reikte koningin Beatrix de Prijs der Nederlandse Letteren, de hoogste literaire onderscheiding in het Nederlandse taalgebied, uit aan de Vlaamse dichteres Christine D'Haen.

Het is hoogst onbegrijpelijk dat de BRTN noch in het avondnieuws op de radio, noch in het TV-journaal van 19.30 uur aandacht besteedde aan deze belangrijke culturele gebeurtenis. In het TV-journaal van 22.30 uur was de verslaggeving heel beknopt.

Welke verklaring heeft de minister voor dit opmerkelijke gebrek aan interesse vanwege de omroep van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het de gewoonte is dat de redacties uitgebreid ingaan op de toekenning van een prijs en dat is ook gebeurd voor de Prijs der Nederlandse Letteren die op 24 juni 1992 al aan mevrouw D'Haen werd toegekend.

Meestal wordt de uitreiking zelf niet meer uitgezonden, tenzij het om een erg prestigieuze prijs gaat. In die optiek komt het uitreiken van de Prijs der Nederlandse Letteren voor uitzending in aanmerking.

28 oktober 1992 was echter een erg drukke nieuwsdag, met het definitieve faillissement van de Boelwerf, het bezoek van de Koning aan Payoke in Antwerpen, de Roemeense verstekelingen in de Antwerpse haven, de gesprekken tussen Dehaene en Ecolo en de staking bij Sabena. Daardoor werd bij de televisie de reportage over de uitreiking van de prijs naar het derde journaal verschoven.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 2 van 20 oktober 1992 van de heer J. VALKENIERS

PMS-centra — Statuut geneesheren

De geneesheren verbonden aan de PMS-centra van de gemeenschapsscholen beschikken over een halfslachtig contract. Het "aannemingscontract" dat het ARGO hen voorlegt koppelt de beperkingen van het bedienstatuut aan de nadelen van het zelfstandigenstatuut. Ongeacht het aantal werkuren per week of ongeacht de anciënniteit kan men in de oude rijks-PMS-centra enkel als zelfstandige met een contract van beperkte duur aan de slag. De geneesheren van de PMS-centra behoren niet tot het personeel zo luidt het. Een andere manier van tewerkstelling is wettelijk niet bepaald en in de praktijk niet gewenst.

1. Waarom is het niet mogelijk hen een bedienstatuut toe te kennen die de mogelijkheid biedt tot bijscholings- en navormingsactiviteiten ?
2. Waarom is de cumulatie met medisch schooltoezicht verboden ?
3. Is het niet verkeerd dat het beheer van de medische dossiers niet bij de dokters maar bij de directie berust ?
4. Loopt men bij het gemeenschapsonderwijs niet het gevaar dat een arbeidsrechtbank ooit uitspreekt dat de geneesheren in de PMS-centra in feite wél werken in ondergeschikt verband, en dat dus de opdrachtgever de sociale uitkeringen en achterstallige bijdragen moet uitbetalen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. **Detiège**, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Alhoewel de wet van 1 april 1960 betreffende de **PMS-centra** dit sedert 1 september 1987 reeds zo bepaalde, wordt de contractuele relatie tussen geneesheer en PMS-centrum door die aannemingsovereenkomst voor de eerste keer formeel geregeld.

De aannemingsovereenkomst bevestigt bijna volledig de vroegere situatie, waarbij de geneesheer de facto als zelfstandige verbonden was aan het PMS-centrum. Diverse gerechtelijke uitspraken hebben die situatie bevestigd wegens het ontbreken van een band van ondergeschiktheid.

Het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de **Argo** laat trouwens strikt genomen geen **personeelscontractuele** overeenkomsten, andere dan met meesters-, vak- en dienstpersoneel, toe, tenzij de wedden rechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap zouden worden uitbetaald (artikel 55 paragraaf 2).

De vroegere halfslachtige situatie, die het midden hield tussen een ambtenarenstatuut (want de geneesheer werd eenzijdig aangesteld), een bediendencontract (want voor een paar individuele gevallen werd **RSZ** betaald) en een aannemingsovereenkomst (wat de feitelijke juridische situatie was van bijna alle PMS-geneesheren), wordt nu voor de eerste maal ondubbelzinnig verduidelijkt.

In de aannemingsovereenkomst wordt weliswaar bepaald onder welke voorwaarden de opdracht van de zelfstandige geneesheer wordt uitgevoerd, doch dit creëert op zich geen band van ondergeschiktheid, zoals dit in een bediendenovereenkomst wel het geval is. Ik denk trouwens niet dat het wenselijk is dat een directeur van een PMS-centrum de geneesheer richtlijnen zou geven inzake de zuiver geneeskundige aspecten van zijn opdracht.

Indien een arbeidsovereenkomst voor bedienden zou worden afgesloten, zouden alle bepalingen van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, inzonderheid deze inzake de deeltijdse arbeidsovereenkomsten, moeten in acht genomen worden, wat — vermits de opdracht afhankelijk is van externe factoren zoals leerlingenaantallen en werkgebieden van de PMS-centra, en dus jaarlijks variabel is — niet werkbaar is.

Ik vestig er de aandacht op dat de aannemingsovereenkomst niet voor een beperkte duur wordt afgesloten, vermits ze behoudens opzegging door één van beide partijen, steeds stilzwijgend wordt verlengd. Wel wordt principieel een minimale duur van drie jaar vooropgesteld, dit om korte „interim-contracten” tegen te gaan. Deze passen immers niet in de specifieke werking van de geneesheer in een PMS-centrum.

De mogelijkheid, en zelfs de verplichting wanneer het belang van het centrum dit vereist, tot het volgen van navormings- en bijscholingsactiviteiten wordt in de aannemingsovereenkomst uitdrukkelijk bepaald. Eén

en ander kan worden overeengekomen bij het vaststellen van de uurprestaties ter gelegenheid van de opstelling van het jaarprogramma van het PMS-centrum.

De cumulatie met het medisch schooltoezicht is helemaal niet verboden, integendeel : de aannemingsovereenkomst vermeldt dat de activiteiten worden **uitgevoerd**, bepaald in en krachtens de wetten van 1 april 1960 betreffende de PMS-centra en van 21 maart 1964 op het medisch schooltoezicht.

Wel wordt het principe van de onafhankelijkheid van een PMS-centrum ten aanzien van de scholen doorgetrokken naar de PMS-geneesheren, in die zin dat zij niet tegelijkertijd als geneesheer verbonden kunnen zijn aan een onderwijsinstelling.

Het is ook niet zo dat het beheer van de medische dossiers bij de directeur en niet bij de geneesheer zou berusten. De aannemingsovereenkomst bepaalt conform de regelgeving dat de bewaring en het administratief beheer van de dossiers van de consultants onder de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van de directeur valt. Het eigenlijke medische dossier, waarop het beroepsgeheim van de geneesheer van toepassing is, vormt echter een van genoemd administratief dossier te onderscheiden deel, dat onder de verantwoordelijkheid van de geneesheer wordt bewaard. Alleen de door hem relevant beoordeelde gegevens worden opgenomen in het algemeen consultantendossier, dat zo een geïntegreerde en multidisciplinaire PMS-begeleiding moet mogelijk maken.

Ik wil er het lid ten slotte op wijzen dat de aannemingsovereenkomst bij de PMS-geneesheren van het **gemeenschapsonderwijs** zelf nauwelijks weerstanden heeft opgeroepen, vermits zij — eventueel met uitzondering van de onverenigbaarheid met de functie van schoolgeneesheer — slechts een herneming en verduidelijking inhoudt van een aantal sinds jaren in de regelgeving geldende bepalingen en principes.

Vraag nr. 6 van 26 oktober 1992 van de heer L. STANDAERT

Verkiezingen **ARGO** — Getuigen

Na al het gesjoemel bij de verkiezing van zes leden voor de centrale raad van de **ARGO** bereikt me nu ook het bericht dat getuigen van kandidaten bij het tellen van de stemmen niet gewenst waren. Deze getuigen kregen van het kiesbureau een bericht dat het tellen van de stemmen zou gebeuren op donderdag 22 oktober 1992. Een aantal getuigen nam dan ook een dag verlof. Enkele dagen voor die datum ontvingen de getuigen een schrijven dat het tellen wordt vervroegd naar woensdag 21 oktober 1992. Meerdere kandidaten konden onder deze omstandigheden geen getuigen meer afvaardigen.

1. Waarom werd de datum van het tellen van de stemmen nog gewijzigd ?
2. Hoeveel getuigen konden onder deze omstandigheden nog deelnemen aan de telverrichtingen ?
3. Zou het kunnen dat de aanwezige getuigen reeds

vroeger wisten dat het tellen zou gebeuren op woensdag ?

4. Vindt de minister dit een geoorloofde en rechtvaardige manier van werken voor een instelling die als democratisch en pluralistisch moet overkomen ?

Antwoord

1. De datum van het tellen van de stemmen werd geenszins gewijzigd. Wel vond er een spijtige administratieve vergissing plaats, namelijk een onjuiste datumcombinatie, zijnde donderdag 21 oktober 1992 in plaats van woensdag 21 oktober 1992, bij de uitnodiging van de zeven gemandateerde getuigen voor de controleverrichtingen, bepaald in artikel 16 paragraaf 1 van het kiesreglement. Er was geen sprake van telverrichtingen. De betrokken getuigen kregen allen onmiddellijk een **rectificatie**-schrijven met de correcte datumcombinatie.
2. Drie getuigen hebben deelgenomen aan bovenvermelde controleverrichtingen.
3. Een paar getuigen hebben telefonisch gereageerd op de onjuiste datumcombinatie. Op die manier vernamen zij onmiddellijk dat een rectificatie-schrijven verstuurd was.
4. In elke instelling van welke aard dan ook kan zich een administratieve vergissing, zoals hierboven beschreven, voordoen.

Vraag nr. 7 van 26 oktober 1992 van de heer L. STANDAERT

Verkiezingen ARGO — Beroepskamer

De beroepskamer bij de verkiezing van zes leden van de centrale raad was krachtens artikel 23 samengesteld uit 3 magistraten aangesteld door de Vlaamse regering.

1. Wie waren de magistraten die lid waren van die beroepskamer ?
2. Volgens welke criteria werden zij gekozen ?
3. Hoeveel bezwaren heeft de beroepskamer moeten behandelen ?
4. Wat was de aard van de ingediende bezwaren ?

Antwoord

1. Volgende drie magistraten of emeritus-magistraten zijn lid van de beroepskamer :
  - de heer Vermeulen Paul, eerste voorzitter emeritus van de Raad van State ;
  - de heer Van Nuffel Herman, advocaat-generaal Arbeidshof in Antwerpen ;
  - de heer Vande Vijver Gregor, raadsheer Arbeidshof in Gent.
2. De drie personen werden bij ministerieel besluit

van 30 juli 1992 door mij aangesteld om uitspraak te doen over de bezwaren in verband met de verkiezingen **Argo**.

3. De beroepskamer heeft vier bezwaren moeten behandelen.
4. De ingediende bezwaren hadden betrekking op de promotiecampagne, gevoerd door meerdere kandidaten-personeelsleden van Argo, op het niet stipt uitvoeren van alle onderrichtingen van het kiesbureau door een voorzitter van een stembureau en op het sluitingsuur van twee stembureau's, waardoor kiesgerechtigden hun kiesrecht niet zouden hebben kunnen uitoefenen.

Vraag nr. 8 van 28 oktober 1992 van de heer F. DEWINTER

Europese Commissie — Engelstalige correspondentie met departement

De Commission of the European Communities, Task Force **Human Resources, Education, Training and Youth**, voert al geruime tijd een eentalig Engelse correspondentie met de diensten van de minister.

Reageerden de diensten reeds op het feit dat de Europese Commissie zich niet in de taal van de Vlaamse Gemeenschap tot de ambtenaren van die gemeenschap richt ?

In welke taal wordt de correspondentie aan de Europese Commissie beantwoord ?

Antwoord

De Commissie van de Europese Gemeenschap, Task Force **Human Resources, Education, Training and Youth**, voert met het departement Onderwijs zowel Nederlands- als Engelstalige correspondentie, afhankelijk van het onderwerp.

Enkel met betrekking tot de onderwerpen die in de Task Force door Nederlandstalige ambtenaren worden behandeld (zoals bijvoorbeeld het Arion-programma) wordt de correspondentie vanuit de Task Force in het Nederlands gevoerd.

Enkele onderwerpen die voor de Europese Gemeenschap op beleidsniveau belangrijk zijn, met name de memoranda die de Commissie opstelt in uitvoering van EG-resoluties of conclusies van de ministers van Onderwijs in het kader van de Raad bijeen, en de voorstellen van de Commissie voor het uitvoeren van bepaalde onderwijsprogramma's, worden wel in het Nederlands vertaald en doorgegeven aan de Vlaamse Gemeenschap.

Bij dringende aangelegenheden wordt de correspondentie vanuit het departement Onderwijs in het Engels gevoerd, gezien de praktijk reeds heeft uitgewezen dat een Nederlandstalige brief, wellicht omdat deze eerst vertaald moet worden, slechts na een zeer ruime tijdsperiode wordt behandeld.

Bij minder dringende aangelegenheden houdt het de-

partement Onderwijs eraan in het Nederlands, te corresponderen als één van de officiële talen van de EG.

Ten slotte wijst de Vlaamse Gemeenschap tijdens de vergaderingen van het EG-Onderwijscomité (Raad) er steeds op dat de minister van Onderwijs de Nederlandstalige versie van alle documenten, resoluties of conclusies eist vooraleer een beslissing te nemen tijdens de vergadering van de EG-Raad van ministers van Onderwijs.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2
van 20 oktober 1992
van de heer J. VALKENIERS

Gezondheid van de jeugd — Maatregelen

De Wereldgezondheidsorganisatie maakt momenteel een studie in vijftien landen over de gezondheid van de jeugd. In ons land werd in dat kader een enquête gehouden waaraan meer dan 8.000 schoolgaande jongeren (evenwichtig gespreid over Vlaanderen en Wallonië) deelnamen. Het doel van het onderzoek is informatie verstrekken aan de instanties die zich bezighouden met de gezondheidspromotie bij de jeugd.

De resultaten op het gebied van drankgebruik (alcohol en zoete dranken), roken, gebruik van geneesmiddelen en eetgewoonten (snacks, friet enzovoort) zijn de minister ongetwijfeld bekend. Volgens mij zijn uit de resultaten van dit onderzoek twee belangrijke conclusies te trekken en ik had graag van de Minister vernomen of zij op dit vlak iets denkt te ondernemen :

1. Bijna alle negatieve factoren zijn te onderkennen als compensaties voor het gemis aan integratie in het gezin of in de school.
2. Het is opvallend dat de industrie er beter bij vaart naarmate de gezondheid (lichamelijk en geestelijk) van de jeugd erop achteruitgaat. Het is opvallend dat fabrikanten van genots- en luxe-artikelen (sier-voorwerpen, kleding enzovoort) zich onbelemmerd tot de jeugd kunnen richten omdat daar een goudmijn van onberedeneerd geldgebruik ligt.

Antwoord

De zorg voor de gezondheid van de jongeren kreeg vanaf 1980 een gecoördineerde aanpak dankzij de oprichting van de stuurgroep GVO in het onderwijs, die als voornaamste opdracht de integratie van gezondheidsopvoeding en -voorlichting in schoolverband kreeg.

Zowel voor het basis- als voor het secundair onderwijs werd en wordt nog steeds materiaal ontwikkeld ter bevordering van gezondheid via het onderwijs. Dit materiaal is zodanig opgevat dat het qua methodes aansluit bij de gewenste gedragsbeïnvloeding. Centraal

staat het begrip verantwoordelijkheid leren nemen voor zijn gezondheid in de breedste betekenis van het woord. Zo werden voor het basisonderwijs 7 informatiepakketten ontwikkeld van 3de kleuterklas tot en met 6de leerjaar rond de volgende thema's : fitheid, veiligheid, gezondheidszorgvoorzieningen, voeding, gezondheidsrisico's, relationele opvoeding, mogelijkheden en beperktheden. Hierop aansluitend werden voor het secundair onderwijs vijf themapakketten ontwikkeld rond de thema's : tabak, alcohol, verslaving, voeding en veiligheid. Vooral bij die laatste reeks pakketten ligt de klemtoon op het aanleren en inoefenen van sociale vaardigheden. De verspreiding en opvolging van dit materiaal valt sinds 1 januari 1992 onder de opdracht van Proges, vereniging voor Promotie van gezondheid op School. Die vereniging is in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 inzake gezondheidspromotie erkend als voorziening voor de periode 1992-1996. Die vereniging werkt ook nieuwe initiatieven uit, bijvoorbeeld een gezonde-scholennetwerk met twaalf pilootscholen en een project voor navorming van de leerkrachten uit het secundair onderwijs. De plaats van de school in de gezondheidspromotie is nationaal en internationaal onderkend. Proges werkt dan ook niet alleen op het vlak van materiaalontwikkeling en concrete begeleiding van de school, maar via de stuurgroep GVO in het onderwijs is ook het zoeken naar permanente ondersteuningsstructuren voor de implementatie van deze pakketten in het onderwijs een prioriteit, onder meer door de opname van gezondheidspromotie in de leerplannen en eindtermen. De school wordt zeer ruim geïnterpreteerd als een geheel van leerlingen, leerkrachten, directie, personeel, begeleidingsdiensten, ouders en MST/PMS-equipes. Al deze partners worden zoveel mogelijk benaderd via de geëigende kanalen.

Ten slotte wil ik het lid nog wijzen op de oprichting, erkenning en subsidiëring van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie, dat zowel een wetenschappelijke als coördinerende opdracht heeft met betrekking tot alle aspecten van de gezondheidspromotie, waaronder het gebruik van genotmiddelen een belangrijke plaats inneemt.

Vraag nr. 3
van 21 oktober 1992
van de heer L. BARBE

Vermindering gebruik CFK's — Koeltechnici en koeltechnische bedrijven

Internationale akkoorden verplichten ons land tot een vermindering van het gebruik van chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's). De koelsector is een belangrijke gebruiker hiervan. Door lekken gaan veel CFK's verloren. Ook het aftappen en verwijderen van CFK's moet deskundig en verantwoord gebeuren, zoniet komen de CFK's vrij in de atmosfeer. De koeltechnici spelen dan ook een zeer belangrijke rol bij het beleid gericht op de bescherming van de ozonlaag. In Nederland zei minister Alders vorige maand dat men de doelstellingen voor reductie van CFK's wellicht niet zou halen door de lekverliezen van koelinrichtingen.

Voor zover ik weet is er in ons land enkel het koninklijk besluit van 21 december 1974 tot bepaling van de

eisen tot uitoefening van de beroepswerkzaamheid van installateur-frigorist in de kleine en middelgrote handels- en ambachtsondernemingen. Dit koninklijk besluit is natuurlijk totaal achterhaald.

De Belgische Vereniging van Koeltechnici pleit voor een erkenningsregeling voor koeltechnici en koeltechnische bedrijven zodat enkel bekwame en bewuste technici met CFK's werken.

1. Aan welke voorwaarden moeten koeltechnici of koeltechnische bedrijven nu voldoen om werkzaamheden met CFK's uit te voeren ?
2. Werkt de minister aan nieuwe initiatieven inzake de opleiding en erkenningsregeling van koeltechnici en koeltechnische bedrijven ?
3. Zijn hierover contacten met mevrouw Onkelinx, nationaal minister van Leefmilieu ?

Antwoord

Dat chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) schadelijk zijn voor het milieu is wereldwijd bekend. Die stoffen tasten immers de ozonlaag aan die de aarde beschermt tegen de schadelijke invloed van de UV-component van het zonlicht. Gezien het veelvuldige gebruik van de CFK's als koelmiddel, was het inderdaad noodzakelijk op dit vlak beschermende maatregelen te nemen.

De belangrijkste stap hierbij is dat binnen de koelmiddelenindustrie zo snel mogelijk wordt overgeschakeld op produkten en procédés waarbij CFK's vervangen worden door alternatieve stoffen die vanuit milieukundig oogpunt wel aanvaardbaar zijn. Een dergelijke omschakeling werd opgelegd bij koninklijk besluit van 7 maart 1991, houdende reglementering van het gebruik van bepaalde chloorfluorkoolwaterstoffen in de koelinstallaties. Het besluit stelt ook dat alle bewerkingen die verband houden met koelinstallaties waarin schadelijke CFK's gebruikt worden, alleen uitgevoerd mogen worden door erkende technici of firma's. De erkenning gebeurt nog steeds krachtens het door het lid vermelde besluit van 21 december 1974. Hierbij is het belangrijk te vermelden dat de erkenning van de koeltechnici geen gemeenschapsmaterie is. Het uitreiken van de attesten gebeurt door de provinciale kamer van ambachten en neringen in samenwerking met het nationale ministerie van Middenstand. Ik kan dan ook niet meedelen of er al dan niet gewerkt wordt aan nieuwe initiatieven inzake de opleiding en erkenningsregeling voor die beroepsgroep. Wel is het zo dat, om eventuele lekken van CFK's te beperken, bij koninklijk besluit van 7 maart 1991 de koelinstallaties preventief moeten worden onderhouden. Dit moet gebeuren door dezelfde erkende personen of firma's en gebruik makend van procedures omschreven in de bestaande codes van goede praktijk zoals :

- ontwerp norm NBN E 35001-2e ontwerp, gepubliceerd door BIN/BN, Brabançonnellaan 29, te 1040 Brussel ;
- Code van Goede Praktijk, uitgegeven door UBF/BVF, Lakenweversstraat 21, te 1050 Brussel.

Vraag nr. 4 van 22 oktober 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Langdurige werklozen — Bevordering herscholing

Volgens de OESO bestaat er een verband tussen de duur van de werkloosheid en de mate waarin en de wijze waarop de overheid een actief werkgelegenheidsbeleid voert.

Het blijkt dat ons land zeer weinig inspanningen levert voor herscholing in de groep van de zeer langdurig werklozen. Landen met grotere uitgaven voor trainingsprogramma's per werkloze, hebben over het algemeen minder met langdurige werkloosheid te maken.

Welke maatregelen zal de minister nemen om de inspanningen voor herscholing voor langdurig werklozen op te drijven ?

Antwoord

Vooreerst wens ik te stellen dat ik het uitgangspunt van de vraagstelling geenszins kan bijtreden. De Vlaamse regering heeft inzonderheid sedert 1989 de inspanningen inzake beroepsopleiding merkkelijk verhoogd. De bestrijding van de langdurige werkloosheid vormde hierbij de prioritaire bekommernis.

Zo werd er in het kader van de Weer-Werkactie, gestart in 1989 en veralgemeend in 1991, een bijzondere opleidingsdotatie voor de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) vrijgemaakt. Met dit budget kunnen er op jaarbasis 3.500 bijkomende opleidingen van langdurig werklozen worden gefinancierd. Daarnaast werden voor deze doelgroep specifieke opleidingsinitiatieven uitgebouwd via het opleidingsdeel van het impulsgebiedenprogramma en de bijkomende opleidingsdotatie die de VDAB in 1991 en 1992 heeft ontvangen voor het opzetten van vernieuwende opleidingsinitiatieven. Hierbij mag niet vergeten worden dat de doelgroep van de langdurig werklozen reeds in ruime mate vertegenwoordigd was en is in de „gewone” VDAB-beroepsopleiding. Meer dan 57 percent van de cursisten in de opleidingscentra is immers minstens één jaar werkzoekend.

De beroepsopleidingsdotatie van de VDAB is sedert 1988 dan ook met 59 percent gestegen. Die inspanningen op Vlaams niveau werden nog aangevuld met initiatieven vanwege de federale overheid en de sociale partners. Zo kon Vlaanderen dankzij het Ronde Tafel Fonds specifieke opleidingsprojecten voor langdurig werklozen subsidiëren. Dit fonds werd gecreëerd in de schoot van het 1 + 1 = 3-plan, een samenwerkingsakkoord tussen de staat, de gemeenschappen en de gewesten, en gefinancierd vanuit de federale begroting. De interprofessionele akkoorden van 3 november 1988 en 27 november 1990 stonden bovendien in voor een bijzondere werkgeversbijdrage van 0,18 percent respectievelijk 0,25 percent voor de opleiding en tewerkstelling van risicogroepen. De Vlaamse overheid heeft zeer bewust op die nieuwe mogelijkheden ingespeeld door middel van sectoriële samenwerkingsakkoorden. Tot op heden werden er in het kader van voormelde akkoorden zeventien samenwerkingsover-

eenkomsten afgesloten tussen de VDAB en de voornaamste Vlaamse bedrijfssectoren.

Naast die opleidingsinspanningen voor de Vlaamse werkzoekenden, verdient ook het instrument van de tewerkstellingsprogramma's de nodige aandacht. Deze programma's worden door de Oeso te eenduidig beschouwd als vervangende tewerkstelling, terwijl de Vlaamse regering ze meer en meer hanteert als opleidings- en werkervaringsinstrumenten. Zo is in het Weer-Werk-gesco-stelsel de doelstelling van opleiding, werkervaring en doorstroming expliciet ingebouwd.

Uit het Oeso-rapport Employment Outlook (juli 1992) waarop de recente kritieken zich baseren, kan ik niet afleiden dat er rekening is gehouden met deze veelheid van acties en instrumenten over de diverse beleidsniveaus heen. In ieder geval ben ik van mening dat er thans voldoende 'inspanningen worden geleverd voor de (beroeps)opleiding van werkzoekenden.

Het recente Hiva-rapport „Plus est en vous" van E. Gos en J. Pacolet toont trouwens aan dat de huidige Belgische (c.q. Vlaamse) arbeidsmarkt hoofdzakelijk geconfronteerd wordt met een kwantitatieve discrepantie tussen vraag en aanbod en slechts in beperkte mate met een kwalitatieve breuk. Het komt er dus niet zo zeer op aan om de opleidingsinspanningen nog verder op te drijven, maar wel om voldoende aansluitingsmogelijkheden na de opleiding te creëren. Daarmee wil ik niet zeggen dat de opleidingsinspanningen moeten worden teruggeschroefd. Een doelmatig arbeidsmarktbeleid moet immers blijvend inwerken op het kwalificatiepeil van werkzoekenden.

Wegens het recente en prioritaire probleem van een tekort aan jobs heb ik onlangs het initiatief genomen om een Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie samen te roepen waarop overheid en sociale partners zich zullen moeten buigen over het toekomstige arbeidsmarktbeleid. Ter voorbereiding van deze Werkgelegenheidsconferentie die in de schoot van het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (Vesoc) zal worden georganiseerd, heb ik twee vierluiken van voorstellen voorgelegd. Het eerste vierluik betreft expliciet de jobcreatie : een tewerkstellingsinjectie in de kwartaire sector, de uitbouw van de sociale economie, een heroriëntering van de tewerkstellingsprogramma's en de herverdeling van de beschikbare arbeid. Het tweede vierluik heeft betrekking op de problematiek van de arbeidsallocatie : het instrument van de ingroeibanen, een uitvoerende arbeidsbemiddeling, een veralgemeend human resources management en een betere afstemming tussen onderwijs en arbeidsmarkt.

De continuering van de opleidingsinspanningen enerzijds en het stimuleren van een arbeidsscheppend klimaat anderzijds — met constante aandacht voor de risicogroepen — moeten de kwalitatieve en kwantitatieve breuk op de Vlaamse arbeidsmarkt maximaal doen afnemen.

Vraag nr. 6
van 3 november 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Gent — Vreemdelingen-aantal en jongerenwerkloosheid

Ik verneem dat de Vlaamse regering instemde met

een voorstel om het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen in 1993 over 128 miljard frank te laten beschikken. Gent zou dit jaar een groter bedrag uit dit fonds ontvangen en dit omdat het aantal vreemdelingen er gestegen is en omdat ook de jongerenwerkloosheid is toegenomen.

Kan de minister mij mededelen aan welke factoren de stijging van het aantal vreemdelingen in de **Arteveldestad** te wijten is en ook in welke mate het aantal steeg ?

Kan de minister mij tevens laten weten hoe het komt dat deze stijging in Gent stukken groter is dan bijvoorbeeld in Antwerpen ?

Bestaat er volgens de minister een oorzakelijk verband tussen de stijging van het aantal vreemdelingen en die van de jongerenwerkloosheid ?

Bestaat er volgens de minister een reden waarom de jongerenwerkloosheid in Gent stijgt en bijvoorbeeld in Genk of Leuven daalt ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gegevens zal het antwoord rechtstreeks aan het lid worden opgestuurd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 38 (BZ 1992)
van 14 augustus 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 — Richtlijnen in verband met de namen van Vlaamse steden

In de rand van de discussie rond het blokkeren van de subsidies van de Vlaamse Gemeenschap aan Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 verneem ik dat er richtlijnen zouden bestaan uitgaande van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme om de namen van Vlaamse steden steeds te laten vergezellen door het woord België.

Kan de minister bevestigen dat deze richtlijnen bestaan ?

Meent de minister niet dat het veeleer is aangewezen naambekendheid aan Vlaanderen te geven ?

Heeft de minister in die zin richtlijnen aan het Commissariaat-Generaal voor Toerisme gegeven ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

N. DE BATSelier

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 264 (BZ 1992)
van 13 oktober 1992
van de heer R. SWINNEN

N.v. Coil Anodizing in Landen — Waterverbruik en vervuiling door bijkomende produktielijn

1. De n.v. Coil Anodizing (en andere n.v.'s van dezelfde groep), gevestigd op het industrieterrein **Roosveld** in Landen, hebben voor hun productieproces **zeer grote hoeveelheden water nodig. Dit water wordt deels uit de openbare waterleiding en deels uit eigen winning van grondwater betrokken.**

In de loop van vorig jaar heeft de watervoorzieningsmaatschappij dieper gelegen grondwaterlagen moeten aanboren. Voorheen hebben de Pepijnbronnen steeds voor de nodige bevoorrading **kunnen** zorgen. Dit wijst erop dat het peil van het grondwater gezakt is.

De n.v. Coil Anodizing heeft nu een aanvraag ingediend om een bijkomende produktielijn te starten. Die aanvraag behelst eveneens de vraag om bijkomend verbruik van een aanzienlijke hoeveelheid water, ten dele uit het openbare waterleidingnet en ten dele uit eigen grondwaterwinning. Na de opstarting zal het verbruik 600.000 l uit de waterleiding en 2.880.000 l per dag uit grondwaterwinning bedragen (vermeerderd met 73.000 l regenwater als dat voorradig is).

De regio rond Landen telt veel landbouwbedrijven die voor hun leefbaarheid eveneens grote hoeveelheden zuiver water nodig hebben.

- a. Kan de minister mij mededelen of de bestaande waterreserves, waarvan Landen en omgeving afhangt, voldoende zijn om het toenemende waterverbruik te torsen en of de waterbevoorrading van de lokale bevolking en van de landbouwbedrijven niet in het gedrang zal komen? Het feit dat de waterwinningsmaatschappij nu reeds dieper gelegen wateraders moet aanboren lijkt daar alleszins op te wijzen.

Worden er maatregelen overwogen om de **water**voorziening van de bevolking veilig te stellen?

- b. Enkele huizen in Landen vertonen recentelijk verzakkingen. Kan het oppompen van grote hoeveelheden water hiermee in verband worden gebracht? Zal de aanzienlijke toename van de waterafname dit probleem niet verscherpen?

2. De n.v. Coil Anodizing heeft in haar aanvraag tot installatie en ingebruikname van een bijkomende produktielijn een reeks produkten opgesomd die samen met het verbruikte water in de beek geloosd zullen worden.

Deze produkten zijn :

cadmium	trichlorofluormet	aan
kwik	methyleenchloride	
zilver	trichloortrifluoret	aan
arseen	1.1.dichlooret	aan
koper	chloroform	
lood	dichloroet	aan
nikkel	1.1.1. trichloroet	aan
zink	tetrachloromet	aan
tin	2. bromoet	aan
boor	10. bromodichloromet	aan
bromoform	trichloroet	aan

Volgens de norm van de Europese Gemeenschap nummer **76-464-EEG** zijn ze gecatalogeerd als giftig of gevaarlijk.

Die giftige produkten zullen dus in toenemende mate in de natuur terecht komen.

Kan de minister mij mededelen :

- a. of de lozing van die produkten in de beek via insijpeling langs de beekbedding een schadelijk effect zal hebben op het grondwater dat de **drink**waterreserve van de streek uitmaakt ;
- b. of die giftige stoffen geen nadelig effect zullen hebben op de werking van het geplande waterzuiveringsstation in Rumsdorp (deelgemeente van Landen) ?

Antwoord

1. Volgens de mij beschikbare gegevens heeft bedoeld bedrijf geen vergunningsaanvraag ingediend voor een bijkomende grondwaterwinning.

Momenteel beschikt het bedrijf over een vergunning voor 2 grondwaterputten in verschillende aquifers :

- 1 put van 100 m diep in de semi-freatische watervoerende laag van het krijt met een toegestaan debiet van **480 m³/dag** en **175.000 m³/jaar** ;
- 1 put van 64 m diep in de semi-freatische watervoerende laag in de formaties van Landen en Heers met een toegestaan debiet van **360 m³/dag** en **180.000 m³/jaar**.

Voormelde vergunningen werden toegekend voor een termijn van 2 jaar op proef en vervallen beide op 18 juli 1993.

Een eventuele definitieve vergunning zal overeenkomstig de van toepassing zijnde procedure pas kunnen worden verleend op basis van een technisch rapport waarin het effect van de geplande grondwaterwinning op de watervoerende laag en de omgeving is omschreven.

Het lid stelt dat het bedrijf 2.880 m³ grondwater per

dag zou gebruiken. Dit is een veelvoud van wat vergund is. Ik heb de administratie opdracht gegeven mij een gemotiveerd verslag te laten geworden en eventueel de passende maatregelen te treffen.

2. a. Met betrekking tot de lozing van de geciteerde stoffen kan ik het lid meedelen dat die lozing niet gebeurt in de beek, maar in de openbare riolering van het industrieterrein, zodat er voor doorsijpeling naar het grondwater geen gevaar bestaat. Bovendien zal dit „ander afvalwater dan normaal huisafvalwater” behandeld worden in een rioolwaterzuiveringsinstallatie.
- b. Rekening houdend met de ter zake opgelegde emissiegrenswaarden kan worden aangenomen dat de lozing van voormelde stoffen geen nadelig effect zullen hebben op de werking van de geplande rioolwaterzuiveringsinstallatie. In het kader van de vergunningsprocedure formuleerde de n.v. Aquafin overigens geen bezwaar tegen het lozen van die stoffen.

Vraag nr. 268 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer J. GEYSELS

Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelingswerk

Werden er binnen het departement van de minister in '91 en '92 kredieten voorbehouden voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen ?

Zo ja, over welke bedragen gaat het hier en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. Demester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

In de begrotingen 1991 en 1992 van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is voor de secties waarvoor ik bevoegd ben, geen enkel krediet ingeschreven dat bestemd is voor vormings- en ontwikkelingswerk ter ondersteuning van socio-culturele instellingen.

Vraag nr. 4
van 23 oktober 1992
van de heer L. BARBE

Animalia Produkten in Denderleeuw — Reukhinder

Animalia Produkten in Denderleeuw verwerkt dierlijk afval. Het bedrijf zorgt al jaren voor zware reukhinder, soms tot kilometers ver.

Op 10 juni 1992 deelde de administratie het bedrijf schriftelijk mee dat het studieverlag inzake geuremissies niet werd goedgekeurd omdat de voorgestelde saneringsmaatregelen niet werden onderschreven door uitvoeringstermijnen. Het bedrijf werd aangemaand de uitvoeringstermijnen binnen de 30 dagen te melden. Volgens Vlarem II moet er in dergelijke bedrijven een scheiding zijn tussen de reine en de onreine zones. Ook vanuit de medische arbeidsinspectie wordt hierop aangedrongen, dit in het kader van de bestrijding van brucellose, die nog steeds voorkomt bij werknemers.

1. Heeft Animalia Produkten binnen de 30 dagen de uitvoeringstermijnen gemeld ? Wat houden die in ?
2. Wat houden de voorgestelde saneringsmaatregelen in ?
3. In hoever zijn er in het bedrijf al aparte reine en onreine zones gerealiseerd ?

Antwoord

1. Er werden geen uitvoeringstermijnen gemeld binnen de 30 dagen. Deze aangelegenheid wordt evenwel verder van nabij opgevolgd door de Milieu-inspectie.
2. Saneringsmaatregelen genomen voor het indienen van het saneringsplan
  - afvoer van niet-condenseerbare dampen naar de vuurhaard der stoomketels ;
  - ingebruikname van een biofilter, het installeren van een afzuiging van de lucht van verschillende zalen en van verschillende puntafzuigingen op apparaten ; deze afgezogen lucht wordt naar de biofilter gevoerd ;
  - opdrijven van de verwerkingscapaciteit om zo snel mogelijk de aangevoerde grondstoffen te kunnen verwerken ;
  - organisatie van het afhalen (grotere frequentie, acties ter hoogte van de slachthuizen om gekoelde opslag te realiseren) en verbetering van het vervoermaterieel.

Andere saneringsmiddelen vervat in het **saneringsplan** :

- afbouw van de oude **beenderverwerkingsinstallatie**. Een nieuwe installatie werd gebouwd en de oude installatie werd op 1 mei 1992 stilgelegd ;
- de realisatie van bijkomende puntafzuigingen en andere maatregelen om lokale geurbronnen te voorkomen of op te heffen ;

- instructies voor het personeel (**sensibiliseringsbeleid**) betreffende het gesloten houden van vensters en poorten, het gesloten houden van apparaten waarin warm materiaal aanwezig is ;
- evacueren van de flottatielucht en het behandelen ervan in een aparte biofilter ;
- bouw van een aparte biofilter ten behoeve van de lucht die zal worden afgezogen ter hoogte van het waterzuiveringsstation (gebouw **slibverwerking**).

De meeste van die laatste maatregelen zouden voor het einde van dit jaar genomen zijn (onder meer realisatie van bijkomende puntafzuigingen).

Het bestuur Milieu-inspectie volgt in ieder geval de naleving van de exploitatievoorwaarden op.

3. De n.v. Animalia Produkten werd op 11 februari 1988 vergund overeenkomst de reglementering die tot 1 september 1991 op die inrichting van toepassing is. Het gaat bijgevolg om een bestaande inrichting overeenkomstig de definitie opgenomen onder overgangsbepalingen van het artikel 814 paragraaf 1 punt 1 van het Vlarem II.

De bestaande inrichtingen moeten uiterlijk binnen de in artikel 815 paragraaf 1 aangegeven termijnen voldoen aan de door Vlarem II vastgestelde voorwaarden.

1. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 285 (BZ 1992)
van 2 september 1992
van de heer J. DE BREMAEKER**

Wegenwerken — Wantoestanden

Het is algemeen bekend dat wegenwerken vaak oorzaak zijn van heel wat verkeersellende. Dikwijls geeft de overheid daarbij blijk van weinig respect voor de burger door de wegcapaciteit te verminderen, door het afsluiten van wegen of door het nodeloos lang laten aanslepen van de werken. Het economisch verlies dat ingevolge de verkeersellende veroorzaakt wordt, staat meestal helemaal niet in verhouding tot de enkele franken die zouden kunnen worden bespaard. Daarbij stuiten de genomen maatregelen ook op onbegrip van de burger, zeker als de wegomleggingen dan nog gebrekkelijk gesignaliseerd zijn.

1. Is het niet wenselijk om maatregelen te nemen zodat bij wegenwerken de continuïteit van het verkeer steeds gewaarborgd wordt en dat alleen maar in uitzonderlijke omstandigheden hiervan afgeweken wordt ?
2. Is het niet nodig de termijnen voor wegenwerken drastisch in te korten en voor te schrijven niet meer te werken binnen de spitsuren ?

3. Kunnen geen eenduidige regels worden opgesteld om, zo dit toch moet, wegomleggingen overzichtelijk en in klare taal aan te geven ?

Antwoord

1. Het is steeds de **betrachting** de wegenwerken derwijze te organiseren dat de hinder voor het verkeer minimaal is, zowel in tijd als in ruimte. Om het verkeer tijdens wegenwerken ononderbroken te laten plaatsvinden, worden naargelang de aard der werken passende maatregelen getroffen, zoals wegomleggingen, beurtelings verkeer op de linker- of rechterrijweg of rijstrook, verkeer op verminderde rijstrookbreedte . . .

De te nemen maatregelen inzake wegverkeer en verkeersomlegging worden steeds getroffen in overleg met de betrokken gemeentebesturen, de politie en de rijkswacht. Onvermijdelijk zijn wegenwerken steeds een zekere bron van verkeershinder.

2. Het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, inzonderheid artikel 28, evenals de ministeriële omzendbrief van 20 juni 1990 met kenmerk A/220 - 90/1106ter, gelden als basis voor het bepalen van de uitvoeringstermijnen voor wegenwerken.

Die reglementeringen bepalen dat de uitvoeringstermijn in werkdagen moet worden uitgedrukt en dat slechts in uitzonderlijke gevallen de termijn in kalenderdagen uitgedrukt mag worden.

De ministeriële omzendbrief voorziet in de mogelijkheid dat kan worden opgelegd dat gedurende welbepaalde (piek)uren op een dag, het verkeer over een grotere doorrijbreedte moet beschikken, of dat een gedeelte van het werk enkel tijdens de daluren van het verkeer of zelfs 's nachts mag worden uitgevoerd.

3. De richtlijnen betreffende het aanduiden van wegomleggingen zijn gebaseerd op het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende reglement op de politie van het wegverkeer, op het ministerieel besluit van 25 maart 1977 betreffende het **signaliseren** van werken en verkeersbelemmeringen op de openbare weg, en op de algemene omzendbrief nopens de wegsignalisatie (deel V : signalisatie van werken).

Die richtlijnen zijn van toepassing verklaard in het bestek der werken. De aandacht wordt gevestigd op het feit dat de werken in vijf categorieën worden gerangschikt. Elke categorie heeft zijn specifieke signalisatie.

**Vraag nr. 300 (BZ 1992)
van 14 september 1992
van de heer F. GH'ESQUIERE**

Inspectie van de bruggen — Conclusies en maatregelen

Naar aanleiding van de instorting van de brug van

Melle in het voorjaar werd beslist een grondig onderzoek te doen van gelijksoortige kunstwerken.

Mag ik van de minister vernemen of de resultaten al gekend zijn en welke conclusies worden getrokken voor de bruggen in West-Vlaanderen ?

Is het juist dat er bij de aanleg radioactief materiaal werd gebruikt ?

Welke voorzorgsmaatregelen werden genomen ; welke bruggen zijn aan versteviging toe ?

Antwoord

Wat de sector Waterinfrastructuur in de provincie West-Vlaanderen betreft, kan ik het volgende meedelen.

1. In die provincie komen geen bruggen voor van hetzelfde type als de ingestorte brug van Melle.
2. Bij de aanleg van bruggen werd volgens de gegevens in mijn bezit geen radioactief materiaal gebruikt.
3. De continue opvolging van de toestand van de bruggen wordt voortgezet. Waar nodig worden de nodige verstevigingswerken uitgevoerd. Een aantal bruggen zullen herbouwd worden.

Vraag nr. 305 (BZ 1992)
van 21 september 1992
van de heer L. BARBE

Maai-beheer Denderbermen — Vernieling plantengroei

Sinds enkele jaren zorgt een particulier bedrijf in opdracht van de minister van Openbare Werken voor het maaien van de bermen van het jaagpad langs de Dender. Hierbij worden echter niet alleen de planten op de wegberm maar ook die op de afhellende oever afge-maaid. Die ingreep is niet alleen verkeerstechnisch overbodig maar is ook schadelijk op ecologisch vlak : een hele waaijer aan oever- en waterplanten wordt op die manier vernield. De voorganger van de minister antwoordde op een schriftelijke vraag van de heer Cuyvers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 18 van 19 juli 1991, blz. 881) dat hij de opdracht ging geven de afhellende oevers niet meer te maaien. Toch gebeurde het deze zomer opnieuw.

Is het mogelijk een antwoord te krijgen op de volgende vragen ?

1. Waarom wordt de afhellende oever tussen de Dender en het jaagpad toch nog gemaaid ?
2. Heeft de minister aan zijn diensten de opdracht gegeven aan deze ecologisch onverantwoorde praktijk een einde te maken ?

Antwoord

Het bovenwatertalud van de Dender werd inderdaad in 1992 eenmaal gemaaid in de door het bermdecreet bepaalde periode. Hiermee werd ook tegemoet gekomen aan de wetgeving betreffende de distelbestrijding.

De twee maaibeurten die in het verleden waren voorzien, zijn dus teruggebracht tot één, om tegemoet te komen aan de ecologische verzuchtingen. Helemaal niet maaien is echter moeilijk te verantwoorden gezien de verplichtingen inzake distelbestrijding. Verder is het noodzakelijk uit veiligheidsoverwegingen regelmatig controles uit te oefenen op de toestand van de oevers. Dit wordt onmogelijk gemaakt bij een te overvloedige begroeiing. Aan dit veiligheidsaspect kan niet zonder meer voorbijgegaan worden.

Vraag nr. 306 (BZ 1992)
van 22 september 1992
van de heer E. DE GROOT

N. v. Zeekanaal — Omvorming tot parastatale B

De ontbinding van de n.v. Zeekanaal ingevolge de regionalisering heeft gezorgd voor heel wat beroering bij de betrokken personeelsleden, die nagenoeg alle in de kanaalgemeenten wonen.

De geplande omvorming tot een parastatale B is voor hen dan ook van het grootste belang. Indien zij beschouwd worden als behorend tot het departement van de Vlaamse Gemeenschap, zullen zij hun normale promotiekansen alleen kunnen vrijwaren indien zij mutaties ver buiten de regio aanvaardden.

Niet alleen voor de privé-belangen van de betrokken personeelsleden en van de industrie gelegen langs het kanaal is de te nemen beslissing zeer belangrijk, ook het algemeen belang is ten zeerste gediend met een goede werking van het kanaal.

De beste oplossing bestaat erin dat binnen de geplande parastatale B alle activiteiten die nu door de n.v. Zeekanaal worden verricht, behouden blijven. Voor de efficiënte werking van het kanaal zou een versnippering van bevoegdheden immers nefast zijn.

Daarom zou ik van de minister willen vernemen wat de stand van het dossier is op dit ogenblik en of er bij de besluitvorming met de verschillende belangen rekening wordt gehouden.

Antwoord

Op dit ogenblik is het dossier nog in onderzoek. Bij de daarbij te maken beoordelingen zal met alle ter zake spelende elementen rekening worden gehouden, onder meer met de door het lid aangehaalde punten.

II. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 61 (BZ 1992)
van 24 juli 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel — Plan ter verbetering van het imago

Kortelings las ik nog eens de studie die in oktober 1990

werd gepubliceerd aangaande het imago van Brussel in Vlaanderen. Het concrete plan dat door het adviesbureau werd voorgesteld, om van Brussel in de rest van Vlaanderen een positiever beeld tot stand te brengen, omvatte vijf punten : het tot stand brengen van een PR-functie ; het doorgeven aan de media van positieve informatie over Brussel door een **communicatie**-verantwoordelijke ; een wekelijks TV-intermezzo over Brussel ; een Nieuwsbrief over Brussel die drie maal per jaar naar 20.000 adressen zou worden verstuurd ; promotie van schoolreizen, voordrachten en beeldmateriaal ten behoeve van de jeugd en de scholen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven wat hiervan reeds werd verwezenlijkt en van de initiatieven die nog op til staan ? Meer in het bijzonder interesseert het me te vernemen welke de stand van zaken is inzake een wekelijks TV-intermezzo over Brussel op de BRTN en/of de VTM.
2. Heeft de minister sedert de oprichting van Radio Donna de BRTN al voorgesteld om de oorspronkelijke opzet van Studio Brussel opnieuw ter harte te nemen ?

Antwoord

Ter verbetering van het imago van Brussel heb ik onder meer de volgende initiatieven genomen :

1. Publikatie van het stripverhaal „Barelli in Bruisend Brussel” door Bob De Moor. Deze strip (20.000 exemplaren Nederlands) werd verspreid in alle secundaire scholen in Brussel en Vlaams-Brabant, evenals in de andere geïnteresseerde secundaire instellingen.
2. Publikatie van de set „Ogen-blikken in Brussel”, bestaande uit een leerlingenbrochure (beschrijving van een wandeling), een leerkrachtenbrochure (achtergrondinformatie) en een videofilm van één les-tijd. De set werd bezorgd aan alle bibliotheken en secundaire scholen in Brussel en Vlaanderen evenals aan alle lagere scholen in Brussel.

Aan de hand van die set bezochten, na projectonderwijs in de klas, 2.500 leerlingen van het lager onderwijs uit Brussel en 12.500 scholieren van het secundair basisonderwijs uit Brussel en Vlaanderen, hun hoofdstad.

- 3 Organisatie van de campagne Bruisend Brussel met onder meer :
  - creatie van het logo Bruisend Brussel ;
  - perscampagne met logo en bon tot vragen van het „Brussel-puzzelmagazine” ;
  - verspreiding „Brussel-puzzelmagazine” op 250.000 exemplaren ;
  - prijzen voor de wedstrijd verbonden aan dit magazine : 25 week-ends in Brussel, 2.500 filmtickets in Brusselse bioscoop en 4.000 woordenboeken „Het Brussels Dialect”.

4. Initiatiefnemer van de organisatie van de Brussel-dag van de BGJG : op 26 oktober 1991 overrompelden 30.000 Vlamingen hun hoofdstad, onder meer via twee uitgestippelde wandelingen.
5. Initiatiefnemer van de organisatie van de Brussel-dag VTB-VAB : op 17 oktober 1992 kwamen circa 10.000 Vlamingen genieten van hun hoofdstad.
6. Medewerking en steun aan :
  - Horta-wandeling van Knack : 4.500 deelnemers ;
  - ‘t Brussels Handboek”, handleiding voor een hoofdstad ;
  - uitstralende activiteiten als Koninklijk Ballet van Vlaanderen, Festival van Vlaanderen-Brussel, ... ;
7. Creatie en verspreiding van T-shirt Bruisend Brussel, vooral met het oog op De Gordel.
8. Organisator van het multidisciplinair project Bruisend Brussel waarin Brusselse instellingen, geschiedenis, stedenbouwkundig erfgoed, plastische kunst, muziek en literatuur aan bod komen.

Dit project loopt eerst in De Brakke Grond in Amsterdam en zal nadien, in een aangepaste vorm, de infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap aandoen.

Wat een TV-intermezzo betreft, heb ik nog geen resultaat. Ik herhaal mijn vraag ter zake.

Met de BRTN heb ik een eerste gedachtenwisseling gehad om ook op radio extra aandacht aan Brussel te geven.

Vraag nr. 87 (BZ 1992) van 7 oktober 1992 van de heer W. DEMUYT

Regionale televisie — Zendstations

De zendgebieden van de regionale televisieverenigingen werden vastgesteld op basis van een indeling in administratieve arrondissementen. De afbakening verschilt sterk van de bedelingsgrenzen van de antennestations van de kabelmaatschappijen.

1. Indien een antennestation verschillende administratieve arrondissementen moet bedienen met programma's van verschillende regionale zenders, kan de minister ermee instemmen dat er een time-sharing opgelegd wordt zodat slechts één kanaal ter beschikking gesteld moet worden ? Iedere regionale zender mag immers slechts een beperkt aantal uren per dag uitzenden en ook het aantal beschikbare kanalen is beperkt.
2. Zou het niet mogelijk zijn om het recht van verdeling via de antennestations van de aangrenzende kabelmaatschappijen te beperken, in die zin dat er slechts verdeling verplicht zou zijn indien de bereik-

te doelgroep een zinvol aantal abonnees vormt, bijvoorbeeld in absolute cijfers of uitgedrukt in een percentage van de bediende abonnees van het antennestation in kwestie ?

3. De regionale televisieverenigingen mogen gebruik maken van het antennestation gelegen in een aanpalend zendgebied. De kabelnetten van de kabelmaatschappijen mogen echter wettelijk niet met elkaar verbonden zijn, terwijl voor de verdelers toch de verplichting geldt om de regionale televisieprogramma's gelijktijdig uit te zenden. Wordt de regionale televisie hierdoor niet verplicht voor de signaallevering een beroep te doen op het dure transportnet van Belgacom ? Kan aan de kabelmaatschappijen worden toegestaan om hun netten onderling te verbinden en een eigen verbindingsnet uit te bouwen ?

Antwoord

Na grondig onderzoek, onder meer door de Vlaamse Mediaraad, betreffende de indeling van de verzorgingsgebieden van de niet-openbare regionale televisieverenigingen bleek dat een indeling per administratieve arrondissementen aangewezen was.

Om een volledige dekking van de gebieden mogelijk te maken werd in het besluit van de Vlaamse regering van 27 mei 1992 betreffende de erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen bepaald dat een erkende vereniging voor de distributie van haar programma's gebruik mag maken van het hoofdstation van een kabeldistributienet waarvan de ontvangstmast in een aanpalend zendgebied gelegen is.

Indien er in de toekomst meerdere programma's van regionale televisieverenigingen via eenzelfde hoofdstation moeten worden doorgegeven, zullen er tussen de diverse betrokkenen afspraken moeten worden gemaakt. Time-sharing is daarbij één van de mogelijkheden die kunnen worden overwogen.

Het is de bedoeling dat een erkende regionale televisievereniging haar toegewezen verzorgingsgebied volledig kan bestrijken. Met de verantwoordelijken van de kabeldistributienetten moet technisch worden overlegd hoe dit optimaal kan gebeuren.

Het definitief uitsluiten van een deel van het kijkpubliek van een regionale televisievereniging lijkt mij moeilijk te aanvaarden. Ik ben er evenwel ook hier voorstander van dat pragmatisch en eventueel in fasen tewerk wordt gegaan.

Wat de verbindingen tussen kabelmaatschappijen betreft zal moeten worden onderzocht welke de exacte **bevoegdheden van de gemeenschappen en van de federale overheid** zijn na het arrest van 7 februari 1991 over de wet betreffende de radioberichtgeving.

Ik heb aan een onafhankelijk bureau een studie gevraagd. Het lijkt evenwel duidelijk dat overleg met alle betrokkenen aangewezen zal zijn.

Ik hoop dat, nu nog maar zeer beperkte uitzendingen van de regionale televisieverenigingen worden aangeboden, alles in het werk wordt gesteld om realistische oplossingen te verwezenlijken.

Ik denk dat regionale televisie ook voor de kabelmaatschappijen een interessante aanvulling van het programma-aanbod kan betekenen.

Vraag nr. 88 (BZ 1992)

van 14 oktober 1992

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-journalisten — Presentatie bij de concurrentie

Een bekend BRTN-TV-journalist zou nu ook presentator zijn bij het concurrerende Filmnet.

Is de minister van mening dat dit in overeenstemming is met wat van een BRTN-journalist verwacht mag worden, wanneer zijn persoon als het ware voor de omroep zelf representatief is ? (In de uitzending voor derden mag men bijvoorbeeld nooit het gelaat van een BRTN-journalist tonen en zelfs zijn stem niet laten horen.)

Graag vernam ik welke maatregelen in dit verband getroffen werden.

Antwoord

De hiërarchie van de BRTN heeft de heer G. Polspoel, journalist, toestemming verleend om bepaalde opdrachten voor Filmnet te vervullen, omdat bij contract bepaald is dat zijn verplichtingen bij de openbare omroep daarop altijd voorrang krijgen.

In tegenstelling tot de programma's van derden zijn die van Filmnet niet politiek of levensbeschouwelijk gekleurd, zodat de onpartijdigheid van de meewerkende BRTN-journalist, ook in hoofde van het publiek, niet in het gedrang komt.

Vraag nr. 89 (BZ 1992)

van 14 oktober 1992

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radioprogramma — Vraaggesprekken met politieke vertegenwoordigers

Uit een eigen studie van de berichtgeving in het BRTN-radioprogramma "Actueel" blijkt dat in de periode van 24 november 1991 tot en met 11 september 1992 in dit programma 21 keer een vraaggesprek plaatsvond met een vertegenwoordiger van Agalev, 28 keer met een van de VU en slechts 4 keer met een van het Vlaams Blok.

Hoe verklaart de minister die flagrante bevoordeling van Agalev en W ten opzichte van het Vlaams Blok ?

Welke maatregelen neemt hij om die toestand recht te zetten ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het juist is dat het Vlaams Blok vier keer aan het woord is gekomen in „Actueel” en wel bij volgende gelegenheden :

— op 10 maart 1992 over de regeringsverklaring ;

- op 6 april 1992 over de gemeenschapsdialoog ;
- op 3 juni 1992 over het Verdrag van Maastricht ;
- op 30 september 1992 over de staats hervorming.

De partij heeft met andere woorden haar standpunten kunnen toelichten inzake alle topgebeurtenissen in de nationale politiek.

Het feit dat het Vlaams Blok niet deelnam aan de gemeenschapsdialoog en dat het ook niet werd gevraagd om een tweederde meerderheid te helpen leveren, heeft tot gevolg gehad dat de partij geruime tijd buiten de belangrijke politieke actualiteit werd gehouden. Partijen als Agalev en de Volksunie waren wel van bij het begin bij de dialoog betrokken.

**Vraag nr. 90 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

BRTN — Aandacht voor boek over Vlaams Blok

Op 7 oktober stelde Hugo Gysels zijn nieuw boek „Het Vlaams Blok” voor. De aandacht die de kranten aan dit anti-Vlaams Blok pamflet van verdacht alloodi schonken, was vrij beperkt.

Heel anders was het respons dat de auteur van de openbare omroep kreeg. Op woensdag 7 oktober 1992 werd hij gedurende een tiental minuten in de uitzending „Voor de dag” van Radio 1 geïnterviewd. Op dezelfde dag 's avonds kwam hij zowel in de TV-nieuwsuitzending van 19.30 uur als in die van 22.30 uur. In die laatste trouwens gedurende 4,30 minuten, wat voor een TV-nieuwsuitzending zeer lang is. Op 8 oktober 1992 (de volgende dag dus) kwam de heer Gysels, omtrent dit boek, weer ± 15 minuten aan het woord op Radio Donna en gedurende ten minste twee dagen werd het werk met verwijzing naar prijs en uitgeverij op Teletekst vermeld.

Is de minister van een en ander op de hoogte ?

Is de minister niet van mening dat de BRTN, door de sterk overdreven belangstelling die ze aan dit partijpolitiek initiatief gegeven heeft, de neutraliteitsprincipes die ze moet toepassen sterk overtreden heeft ?

Op antenne en scherm mocht de heer Gysels de meest absurde aanvallen ten opzichte van het Vlaams Blok uitvoeren zonder dat de betrokken redactie aan die partij de kans gaf hem op een of andere wijze van antwoord te dienen. De heer Gysels beweerde zo onder meer dat op het gezinscongres van het Vlaams Blok, waar opgekomen werd voor gelijke rechten van de thuisblijvende vrouw, die laatste een zogend huisdier genoemd werd.

Is de minister niet van mening dat de BRTN ook tekort geschoten is in het kritisch zijn dat van haar journalisten, krachtens hun intern reglement, verwacht mocht worden ?

Kan de minister me mededelen aan welke voorwaarden een boek moet voldoen om gedurende een bepaalde periode, met verwijzing naar uitgeverij en dies meer, in Teletekst vermeld te worden ?

Antwoord

Het feit dat de auteur van het boek over het Vlaams Blok, de heer Hugo Gysels, werd uitgenodigd voor een interview in het derde jaarnaal en in het radioprogramma „Voor de dag” is niet uitzonderlijk. Ook de duur van beide interviews was dat niet.

Het is al enkele jaren gebruikelijk dat zowel het TV-journaal als radioprogramma's als „Actueel” en „Voor de dag”, de auteurs van nieuwe en nieuwswaardige boeken uitnodigen en door journalisten laten ondervragen. Het boek van Gysels is volgens onze criteria ongetwijfeld nieuwswaardig.

Het spreekt vanzelf dat de omroep de uitspraken van de auteurs niet voor zijn rekening neemt. Dat blijkt overigens uit de vragen die zijn gesteld. De uitgeschreven tekst van die interviews bezorg ik rechtstreeks aan het lid. Het jaarnaal, „Actueel” en „Voor de dag” willen in deze een signaalfunctie vervullen waarbij het uiteindelijke oordeel aan de kijkers en lezers wordt overgelaten.

Ook het feit dat het boek van de heer Gysels, net zoals voor andere behandelde boeken overigens, in Teletekst wordt vermeld, maakt deel uit van de signaalfunctie en van de dienstverlening aan de kijkers-lezers.

**Vraag nr. 91 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

BRTN-TV — Oppositiepartijen in De zevende dag

In het gedeelte confrontatie van het wekelijks terugkerende programma „De zevende dag” van TV 1 van de BRTN was op zondag 11 oktober 1992 de parlementaire oppositie aangekondigd. Merkwaardig genoeg werd het Vlaams Blok (de tweede sterkste oppositiepartij van Vlaanderen) hiervoor niet uitgenodigd, de VU-VVD en Agalev wel. Beide hebben nochtans minder leden in de Vlaamse Raad dan het Vlaams Blok.

Kan de minister mij mededelen welke reden de BRTN opgeeft voor die duidelijke bevoordeling van bepaalde partijen ten opzichte van andere ?

Kan de minister mij mededelen welke criteria de BRTN voor de uitnodiging tot deelname aan gelijksoortige debatten hanteert ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de uitnodigingen voor de politieke debatten in „De zevende dag” volledig afhankelijk zijn van de onderwerpen die worden behandeld en van de inbreng die de partijen kunnen leveren.

Uitgaand van die filosofie heeft de BRTN op 11 oktober 1992 gekozen voor de grootste oppositiepartij, de PW, en voor de oppositiepartijen die aangezocht waren om de regering een tweederde meerderheid te bezorgen, met name de Volksunie en Agalev.

Het Vlaams Blok werd wel uitgenodigd de week daarop naar aanleiding van de opening van het Parlement. Toen is geopteerd voor de vier grootste politieke partijen.

**Vraag nr. 92 (BZ 1992)
van 16 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

BR TN-radio — Aandacht voor racisme in Voor de dag

In de uitzending „Voor de dag”, van zondagmorgen 4 oktober jongstleden, bracht Radio 1 van de BRTN een stuk met een interview omtrent De lange mars. Dit zou een zogenaamde antiracistische mars door Europa zijn die in Straatsbrug had moeten eindigen. Omdat ze op Frans grondgebied verboden was, werd ze naar Brussel omgeleid.

In geen enkele krant van maandag 5 oktober vond ik enige verwijzing naar deze demonstratie die door de BRTN nochtans belangrijk genoeg gevonden werd om er een item in Voor de dag van te maken.

Is de minister niet van mening dat deze, toch duidelijk eenzijdige voorkeur in de nieuwsgeving, niet in overeenstemming is met het statuut van neutraliteit waaraan de openbare omroep zich dient te houden? Vooral wanneer hij weet dat in de zelfde uitzending van Voor de dag er ook nog een stuk was omtrent Racisme op school.

Vindt de minister ook niet dat uit één en ander blijkt dat de BRTN een duidelijke voorkeursbehandeling aan bepaalde onderwerpen geeft?

Antwoord

Informatieve programma's moeten het hebben van de actualiteit en het is niet door toedoen van de nieuwsdienst dat racisme en de reactie daarop volop in de belangstelling staan. Er zijn nu eenmaal heel wat gebeurtenissen en toestanden in binnen- en buitenland aanwijsbaar, die een behandeling voor dat thema rechtvaardigen.

Concreet: het interview in „Voor de dag” op zondagmorgen was vrijdag opgenomen ter gelegenheid van een persconferentie door de organisatoren van De lange mars.

De geringe aandacht in de kranten van maandagmorgen is begrijpelijk, want wat waren de gebeurtenissen van het weekeinde, naast de sport? De ramp in de Bijlmer, het CVP-congres, de trein-tram-bus-dag.

**Vraag nr. 2
van 23 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Politieke neutraliteit BRTN-journalisten — Petitie tegen racisme

Verschillende BRTN-journalisten ondertekenden de petitie Objectief 479.917 keer neen aan racisme en fascisme, die een duidelijk partijpolitiek karakter heeft, vermits ze tegen de uitslag van de laatste verkiezingen gericht is en uitgaat van satellietorganisaties van de maoïstische en stalinistische Partij van de Arbeid (ex-Amada).

De BRTN-journalisten staan ook in deze specifieke

hoedanigheid vermeld in de folder die voor de petitie publiciteit maakt.

Graag vernam ik van de minister of een en ander strookt met het statuut en het reglement van de BRTN-journalist en of het kan dat de openbare omroep in deze context vernoemd wordt. Zo niet werd ik graag geïnformeerd over de maatregelen die in dit verband getroffen werden.

Antwoord

De BRTN verwijst in dit geval naar punt 26 van het advies over de deontologie van de journalist buiten de dienst dat aan de BRTN op 20 september 1985 is meegedeeld door professor K. Rimanque.

Als het gaat om acties die oogmerken nastreven waarover nauwelijks enige verdeeldheid bestaat in de publieke opinie zal niemand er iets op tegen hebben dat het BRTN-personeel in het openbaar die acties ondersteunt.

Verder schrijft professor Rimanque dat het niet als een deontologische fout mag worden beschouwd wanneer een BRTN-journalist, naast vele anderen, deelneemt aan een geëngageerde, „partijdige”, vreedzame samenwerking of aan een handtekeningenactie, op voorwaarde dat hij niets onderneemt om de aandacht van de media bijzonder op zijn deelneming te vestigen.

De betrokken BRTN-journalisten hebben gehandeld in de geest van het advies van professor Rimanque.

**Vraag nr. 4
van 23 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Politieke neutraliteit BR TN-journalisten — Uitzending over School zonder racisme

Uit De Standaard van 5 oktober verneem ik dat de heer Sauw Tjhoi, programmamaker bij Radio 1 van de BRTN, een uiteenzetting gehouden heeft op de studiedag die de v.z.w. School zonder racisme op 3 oktober in Brussel op het getouw gezet heeft.

De belangstelling die de pers voor dit evenement had, was vrij gering. De BRTN vond het echter nodig tijdens de uitzending „Voor de dag” van 4 oktober '92 er een stuk met interview aan te wijten.

Graag vernam ik van de minister of het strookt met de statuten en het reglement van de BRTN dat een van haar medewerkers specifiek in die hoedanigheid deelneemt aan een manifestatie die uitgaat van een vereniging waarvan de bindingen met extreem-links overduidelijk zijn en die trouwens ook partijpolitieke initiatieven neemt, vermits op dezelfde studiedag de v.z.w. School zonder racisme besliste dat ze tijdens het komende **werkjaar** de petitie Objectief 479.917 keer neen aan racisme en fascisme zou steunen. Het is ondertussen meer dan bekend dat deze petitie, die in feite tegen de laatste verkiezingsuitslag gericht is, uitgaat van een satellietorganisatie van de maoïstische en stalinistische Partij van de Arbeid (ex-Amada).

Graag vernam ik ook of er een oorzakelijk verband bestaat tussen de deelname van een **BRTN-medewerker** aan deze studiedag en het feit dat de openbare omroep in zijn berichtgeving er zoveel aandacht aan besteedde.

Zo ja, heeft de minister hieromtrent maatregelen getroffen ?

Antwoord

Racisme op school behoort ongetwijfeld tot de thema's die in een programma als „Voor de dag” behandeld kunnen worden en dus was het interview met pedagoog Henry Dors verantwoord.

Wat het optreden van programmamedewerker Sauw Tjhoi betreft, kan worden verwezen naar het advies van professor K. Rimanque over de deontologie van de journalist buiten de dienst. Ik vermeldde dat advies reeds in mijn antwoord op vraag nummer 2 van het lid.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 144 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT

Toekennen attributies — Misbruiken

Het recht tot toekennen van de attributies aan leerkrachten berust enkel en alleen bij de directies. Dat directies in deze almachtig zijn, leidt soms tot misbruiken waarvan bepaalde leerkrachten profiteren en anderen uiteraard het slachtoffer zijn, gedeeltelijk boventallig worden en in aanmerking komen voor re-affectatie.

Aangezien de minister zich telkens verschuilt achter het argument “er zijn geen klachten, dus is er niets aan de hand”, begin ik vanaf nu een spelletje namen noemen.

Zo circuleert in onderwijskringen het welbekende geval van de heer D., leraar aan de MS te L. Als rechterhand van de directie ook verantwoordelijk voor het opstellen van lessenroosters en dergelijke slaagt hij er telkenjare in om de in zijn attributies toegewezen klassen dermate op te splitsen dat : 1. hij een volledige opdracht heeft, 2. andere leerkrachten met enorm grote klassen zitten, 3. leerkrachten die met een normale en redelijke verdeling van de attributies niet boventallig zouden worden, nu wel gedeeltelijk boventallig worden. Zo worden klassen samengevoegd voor alle vakken waar het kan en mag, maar niet voor zijn eigen vak, hoewel het daar ook zou kunnen en mogen. Vier leerkrachten bezorgden me dezelfde klacht, onafhankelijk van elkaar, zodat ik, in tegenstelling tot gewoonlijk, zelf de moeite niet deed om de waarheid van de feiten na te trekken.

Heeft de minister weet van dergelijke misbruiken ? Kan men een bezwaarschrift indienen tegen deze **mis**toestanden ? Vermits de betrokken leerkrachten geen klacht durven indienen, mag een buitenstaander dat dan niet in hun plaats doen ? Waar kan men terecht om klachten te formuleren ?

Antwoord

De personeelsleden hebben medezeggenschap in de aanwending van het lestijdenpakket van de **uren**-leeraar. Het opstellen van de individuele lessenroosters behoort echter tot de bevoegdheid van de directeur die verantwoordelijk is voor de organisatie van het schoolleven.

Het spreekt vanzelf dat de directeur probeert zoveel mogelijk rekening te houden met de individuele wensen van zijn personeelsleden. Voor iedereen de ideale regeling uitwerken is echter ondoenbaar, en zelfs niet wezenlijk : een goede lessenrooster tracht niet in eerste instantie tegemoet te komen aan de individuele desiderata van leraren, maar aan leraren een overzichtig, pedagogisch verantwoord werkprogramma aan te bieden. Onderwijs is er primair voor de leerlingen.

Bezwaarschriften omtrent de normale of redelijke verdeling van de attributies moeten mijns inziens bij de inrichtende macht ingediend worden, gelet op de relatie werkgever-werknemer. Het departement Onderwijs heeft in deze materie geen bevoegdheid.

Vraag nr. 148 (BZ 1992)
van 9 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT

Lichamelijke opvoeding — Mannelijke en vrouwelijke leerkrachten

Heel wat vrouwelijke scholieren moeten niets hebben van mannelijke leerkrachten lichamelijke opvoeding (LO). Als redenen hiervoor wordt aangehaald dat de mannelijke leerkracht zou “kijken”, “gluren”, en zelfs te veel toezicht houden in de kleedkamers. Vrouwelijke leraars LO houden rekening met ongesteldheden en stellen de meisjes periodiek vrij van LO-les. Mannelijke leerkrachten doen dit niet. Gevolg van dit alles is dat nogal wat meisjes afhaken en gebruik maken van medische attesten om de lessen LO niet te volgen. In het licht van recente studies over de slechte fysieke conditie van onze jeugd kan hier eventueel een der oorzaken van die toestand gevonden worden.

1. Zijn er onderrichtingen, richtlijnen over het geslacht van de LO-leerkrachten ? Geeft de inspectie LO schriftelijke raadgevingen mee aan mannelijke leraars die aan meisjes moeten lesgeven ? Zo ja, welke ?
2. Moet het inrichtingshoofd de voorkeur geven aan een vrouwelijke leerkracht voor het onderwijs aan meisjes ?
3. Is na 11 jaar besparingen het aantal vrouwelijke LO-leerkrachten verhoogd ? Bestaan er cijfers hieromtrent ?
4. Waar kunnen meisjes met hun eventuele klachten terecht ?

5. Vooral in het gemeenschapsonderwijs doen zich enorme moeilijkheden voor bij de organisatie van het LO-onderricht. Bijvoorbeeld : in een stad is er zowel een KA als een KTA. Na al de besparingen blijft in beide instellingen nog één leerkracht LO over. In beide gevallen gaat het om een mannelijke leerkracht. Die kan evenwel niet gelijktijdig aan de jongens en de meisjes lesgeven. Idem in de andere school. Hoe moeten inrichtingshoofden dergelijke problemen oplossen ?
6. Hoe kan een mannelijke leerkracht LO degelijk toezicht houden in een kleedkamer voor meisjes ?

Antwoord

Ongesteldheid is een normaal fysiologisch gegeven van vrouwelijke leerlingen en is geen reden tot vrijstelling van de les lichamelijke opvoeding, met uitzondering voor het onderdeel zwemmen. Occasionele vrijstelling kan in individuele gevallen verleend worden door de leraar. Bij ontstentenis van een doktersattest wordt het al dan niet toestaan van een vrijstelling van één, maximum twee lessen lichamelijke opvoeding tengevolge van ongesteldheid, aan de wijsheid en ervaring van de leraar overgelaten.

Deze appreciatie zal inderdaad in de praktijk individueel verschillend zijn van leraar tot leraar. Het is echter niet bewezen dat een vrouwelijke leraar hierin meer tolerant zou zijn dan een mannelijke leraar.

1. De wet van 4 augustus 1978 tot „economische heroriëntering inzake de gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden, de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de toegang tot een zelfstandig beroep”, stelt dat er een volledige gelijkheid moet zijn tussen mannen en vrouwen.

Dezelfde wet voorziet in uitzonderingen hierop. Die dienen limitatief vastgelegd bij uitvoeringsbesluit (i.c. het koninklijk besluit van 8 februari 1979), na voorafgaand het advies te hebben ingewonnen van de commissie Vrouwenarbeid, opgericht in de schoot van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Vooralsnog wordt het ambt van leraar, belast met het verstrekken van lichamelijke opvoeding, in desbetreffende exhaustieve lijst niet opgenomen. Dit is het gevolg van een negatief advies dat door de commissie Vrouwenarbeid werd geformuleerd (advies nr. 15/10 van 4 december 1989), evenals van het — zij het niet eenparig — negatief advies (nr. 24 van 30 juni 1989) van de destijds binnen het onderwijsdepartement opererende commissie voor het waarborgen van een gelijkwaardige rol van mannen en vrouwen in de samenleving.

Een zelfde visie wordt aangehouden in de arresten van de Raad van State nummer 28.888 (Brosens) en nummer 28.889 (De Loof), zij het dat die arresten verband houden met het ambt van studiemeester-opvoeder internaat, waar echter de grond van de zaak analoog is aan deze betrekking tot het ambt van leraar (lichamelijke opvoeding).

Het voorgaande impliceert dat in de onderwijswetgeving en -reglementering en in de toepassing daarvan, het geslachts criterium op geen enkel ogenblik mag worden gehanteerd, zelfs niet onder de vorm van aanbevelingen. De leraars, belast met het onderricht in de lichamelijke opvoeding, zijn precies zoals alle andere gehouden aan een strikte naleving der goedgekeurde leerplannen.

2. De inrichtende machten van het onderwijs voeren op het vlak van de aanwerving of aanstelling van leraars een eigen personeelsbeleid, overeenkomstig de eigen pedagogische visies en accenten.
3. De administratie Secundair Onderwijs beschikt niet over het aantal leraars die in een bepaalde vakdiscipline of specialiteit fungeren, tenzij alle dossiers “Jaarlijkse inlichtingen” worden nagetrokken, wat een opdracht behelst die met alle effectieven van de dienst Organisatie minimaal twee weken in beslag neemt. In de toekomst zullen echter meer dan waarschijnlijk dergelijke gegevens geïnformatiseerd verzameld worden.
4. Meisjes die individuele klachten hebben kunnen die richten aan de betrokken schooldirectie, die op haar beurt ertoe gehouden is alle wettelijke beschikkingen te respecteren. Zo werd geconstateerd dat niet zelden problemen rijzen bij moslim-migrantenkinderen, zowel bij jongens die van geen vrouwelijke of bij meisjes die van geen mannelijke leraar onderricht in de lichamelijke opvoeding wensen te ontvangen, veelal geïnspireerd door religieuze overtuigingen. De inspectie meent te weten dat in het verleden door de bevoegde minister ter zake afwijkingen werden toegestaan.
5. De moeilijkheden die onder punt 5 worden gesignaleerd zouden kunnen reëel zijn. Toch is de verklaring ervoor onjuist.

De organisatie van de lessen in het onderwijs, zowel op het niveau basisonderwijs als op het niveau secundair onderwijs, gebeurt autonoom door de scholen op basis van een lesurenpakket.

Indien het zo is dat in sommige scholen de lesgroepering lichamelijke opvoeding gemengd is, dan is dat de keuze van de school. Het lesurenpakket kan — in vergelijking met andere Europese landen — als ruim worden beschouwd. De gesuggereerde besparing geschiedt zeker niet vanwege de overheid. Indien een lokale school uren wil opsparen ten nadele van lichamelijke opvoeding om ze te gebruiken voor de organisatie van wellicht moeilijk te verantwoorden onderbevolkte studierichtingen, dan is dat veeleer een bewijs van onbekwaamheid om om te gaan met autonomie, dan wel van besparingen vanwege de overheid.

6. In de kleedkamers moet steeds toezicht gehouden worden. Vooral het toezicht van een mannelijke leraar in de meisjeskleedkamer maar ook van een vrouw in jongenskleedkamers, kan op ethische bezwaren stuiten, zeker vanwege de ouders, maar ook van de leerlingen. Inzonderheid moslim-ouders en migrantenkinderen staan hier vaak afwijzend tegenover, doch ook katholieke en vrijzinnige ouders kunnen ernstige bezwaren uiten.

In de praktijk wordt binnen de school gezocht naar een verantwoord toezicht, bijvoorbeeld door het inschakelen van opvoedend hulp personeel.

**Vraag nr. 154 (BZ 1992)
van 13 oktober 1992
van de heer E. DE GROOT**

BAO-formulieren — Confessioneel of niet-confessioneel karakter van lagere scholen

De directies van de lagere scholen van alle netten moeten op het BAO-formulier, dat uitgaat van de administratie van de minister onder de hoofding "1. Algemene gegevens over de school : — 1.3. Karakter" aanduiden of hun school een niet-confessioneel of een confessioneel karakter heeft.

Voor de vrije scholen zal het invullen van deze rubriek geen probleem vormen. Voor de officiële scholen ligt de zaak anders. De Grondwet bepaalt in artikel 17 : "... De Gemeenschap richt neutraal onderwijs in." De schoolpactwetgeving voorziet in geen klassering van het officieel onderwijs in confessionele, niet-confessionele of niet te categoriseren scholen.

De directies van de officiële scholen worden door dit formulier voor een onmogelijke keuze geplaatst.

1. Welk karakter moeten de gemeenschapsscholen, provinciale scholen en gemeentescholen opgeven, als zij enkel kunnen kiezen tussen een confessioneel of een niet-confessioneel karakter ?
2. Is de minister bereid om dit deel van het document te wijzigen, conform de wettelijke bepalingen ?

Antwoord

De formulieren BAO werden ontworpen om de administratie toe te laten de personeelsformatie in de scholen, zowel vrije als officiële, vast te stellen. Zo is de informatie met betrekking tot het „karakter” van de school nodig om na te gaan of de school voldoet aan de normen in het koninklijk besluit van 2 augustus 1984 houdende rationalisatie en programmatie van het gewoon kleuter- en lager onderwijs, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 2 oktober 1991.

De begrippen confessioneel en niet-confessioneel — evenmin als het begrip karakter — zijn niet expliciet gedefinieerd. Zij worden op de BAO-formulieren gehanteerd omdat niet alle officiële scholen beantwoorden aan het begrip neutrale school zoals dat omschreven wordt in artikel 2 van de wet van 29 mei 1959 (Schoolpactwet). Dit kan onder meer het geval zijn als een leerkracht, houder van een diploma van het officieel onderwijs, tijdelijk wordt vervangen door een leraar met een diploma van het vrij onderwijs. Officiële scholen, die krachtens artikel 50 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs, gehouden zijn zowel de lessen in de godsdienst als in de niet-confessionele zedenleer te verstrekken, worden in de context van de BAO-formulieren beschouwd als niet-confessioneel, dit wil zeggen als niet op een confessie gebaseerd. Dit houdt voor het overige geen klasseringen in van de officiële scholen.

Aangezien de BAO-formulieren op dit punt sedert hun invoering nog geen aanleiding tot moeilijkheden hebben gegeven, acht ik het niet nuttig ze te wijzigen.

**Vraag nr. 155 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer E. BALDEWIJNS**

Tweede taal in de tweede graad van het basisonderwijs — Bekwaamheidsbewijs leerkrachten

De taalwetgeving van 1963 wijst de gemeenten aan waar in het basisonderwijs het aanleren van de tweede taal in de tweede graad verplicht wordt.

Welke leerkrachten mogen dit vak onderwijzen ? Wordt de opleiding waarin de provincie Brabant in de jaren '60 voorzag en die een getuigschrift van degelijke taalkennis opleverde, niet in aanmerking genomen ?

Kende die provincie hiervoor geen weddetoeslagen toe ?

Werden die cursussen die vervolmakingscursussen waren voor gediplomeerde onderwijzers, inmiddels afgeschaft ? Sinds wanneer ?

Waarom maakt het Oeso-rapport over „Het educatief bestel in België” hiervan geen melding in het beschrijvende gedeelte over “het formule onderwijsstelsel” waarin deze problematiek wordt behandeld ?

Antwoord

Het onderricht in de tweede taal is verplicht in de Nederlandstalige lagere scholen van het arrondissement Brussel-Hoofdstad en de taalgrensgemeenten (artikel 10 van de wet houdende taalregeling in het onderwijs). Dit onderricht wordt gegeven in de tweede én in de derde graad.

In de lagere scholen waar het onderwijs van de tweede taal wettelijk verplicht is, wordt dit onderwijs meestal gegeven door de Nederlandstalige klastitularis-onderwijzer (met Nederlandstalig diploma), die het bewijs heeft geleverd van zijn grondige kennis van de tweede taal in het lager onderwijs (artikel 14 van dezelfde wet). Dit bewijs wordt overigens door onze administratie geëist om zo'n leerkracht in de tweede of derde graad te kunnen laten les geven en hem/haar vast te benoemen.

Het bewijs van grondige kennis van de tweede taal wordt geleverd door te slagen voor een examen voor een bij koninklijk besluit (van 25 november 1970) ingestelde examencommissie. Dit is de enige manier om bedoeld bewijs te leveren.

De opleiding die de provincie Brabant vroeger organiseerde had waarschijnlijk de bedoeling de leerkrachten voor te bereiden op bovenvermeld examen en reikte zeker geen wettelijk getuigschrift uit. Onze administratie subsidieerde, noch erkende dergelijke cursussen. Of deze cursussen afgeschaft of nog georganiseerd worden, is ons niet bekend.

Wat de eventuele toekenning van weddetoeslagen betreft, veroorloof ik mij de aandacht te vestigen op de

bepalingen van de wet van 26 mei 1972 die de mogelijkheid tot het toekennen van bijweddes heeft afgeschaft. Naar mijn weten zijn nooit door het (toenmalig nationaal) departement bijweddes voor het lesgeven tweede taal verleend.

In het zogenaamde Oeso-rapport, dit wil zeggen het voorbereidend rapport Het educatief bestel in België : van convergentie naar divergentie, is op bladzijde 51 slechts voorbijgaand enkele regels gewijd aan het onderwijs in de tweede taal. Het was niet de bedoeling hierover volledig te zijn. In het licht van wat boven is beschreven, zou het ook onjuist zijn geweest over cursussen van de provincies Brabant die geen getuigschrift afleveren, te gewagen.

Vraag nr. 156 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer E. BALDEWIJNS

Buitengewoon onderwijs — Autistische kinderen

Door de eigenheid van het individu en de grote verschillen tussen de autistische kinderen onderling is het allicht moeilijk een algemene vorm van onderwijs voor die kinderen uit te tekenen. Toch heeft de gemeenschap ook haar plichten ten opzichte van die kinderen en hun ouders.

Daarom zou ik van de minister willen vernemen in welke onderwijsvormen van het buitengewoon onderwijs die kinderen terecht kunnen.

Hoeveel autistische kinderen volgen nu buitengewoon basis- en secundair onderwijs ?

Hoe vullen de ouders de leerplicht in voor die kinderen die niet naar school gaan ?

Antwoord

Gedurende de schooljaren 1985-1986, 1986-1987 en 1987-1988 werd door wijlen minister D. Coens, een experiment opgezet voor de onderwijsopvang van autistische kinderen en adolescenten.

Als resultaat van dit experiment is gebleken dat het niet aangewezen is om autistische leerlingen te groeperen hetzij in een nieuw type van buitengewoon onderwijs, hetzij in een specifieke groep binnen een type voor BO. Hiervoor is trouwens een exacte definitie van de doelgroep noodzakelijk.

Deskundigen stellen dat het zeer moeilijk, zo niet onmogelijk is tot een afbakening te komen van een groep leerlingen waarvoor in het onderwijs bijzondere methoden en maatregelen nodig zijn. Om die reden kunnen dan ook geen statistische gegevens verzameld worden omtrent aantallen autistische leerlingen in het onderwijs. Net als de andere leerlingen van het buitengewoon onderwijs, zijn de autistische kinderen zeer dikwijls meervoudig gehandicapt.

De verwijzing naar een type of een opleidingsvorm voor buitengewoon onderwijs gebeurt in functie van de resultaten van een multidisciplinair onderzoek. Daarbij wordt getracht optimaal tegemoet te komen aan de opvoedingsbehoeften van de leerlingen.

Het grootste deel van de autistische leerlingen is ingeschreven in het type 2 van het buitengewoon onderwijs. In het buitengewoon secundair onderwijs zijn de leerlingen ingeschreven in opleidingsvorm 1 en 2. De problematiek van autistische kinderen moet in het ruimere kader van de noden van alle kinderen in het buitengewoon onderwijs en deze van de meervoudig gehandicapten in het bijzonder geplaatst worden.

De normen in het buitengewoon onderwijs zijn van die aard dat een sterk geïndividualiseerde en gedifferentieerde aanpak mogelijk is.

Wanneer een kind wegens zijn handicap niet in staat is om onderwijs te volgen, kunnen de ouders zich tot de Commissie van Advies voor het buitengewoon onderwijs wenden voor een advies over de wenselijkheid om de gehandicapte geheel van de leerplicht vrij te stellen. Dit advies wordt aan de Jeugdrechtbank meegedeeld, die vrijstelling kan verlenen.

Vraag nr. 158 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer J. DEMEULENAERE

Gedeeltelijk boventalligen in het gemeenschapsonderwijs — Bekwaamheidsbewijzen en dienstanciënniteit

Met ingang van 1 september 1989 werd de nieuwe structuur voor het secundair onderwijs geleidelijk ingevoerd. Tegelijkertijd werd de reglementering inzake ambten, vakken, bekwaamheidsbewijzen en bezoldiging aangepast.

De nieuwe structuur van het secundair onderwijs wordt per jaar ingevoerd, maar de gewijzigde reglementering inzake ambten, vakken en bekwaamheidsbewijzen geldt vanaf 1 september 1989.

Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1989 is met ingang van 1 september 1989 een ambt niet langer gebonden aan een bepaald niveau. Personeelsleden vastbenoemd voor 1 september 1989 zijn benoemd als leraar en niet meer als leraar lager secundair onderwijs (LSO) of hoger secundair onderwijs (HSO).

Volgens hetzelfde besluit is de tweede graad de ontmoetingsplaats van de geaggregeerde LSO en de geaggregeerde HSO. Het staat de organiserende overheid vrij één van beide aan te werven.

In de derde graad van het beroepssecundair onderwijs beschikken zowel geaggregeerden HSO als LSO over het vereiste bekwaamheidsbewijs.

1. Gebeurt de urenverdeling in die derde graad beroepssecundair onderwijs volgens dienstanciënniteit ?
2. Kan een gedeeltelijk boventallig geaggregeerde LSO aanspraak maken op lesuren in de derde graad van het beroepssecundair onderwijs en in het tweede jaar van de tweede graad secundair onderwijs ten nadele van een gedeeltelijk boventallig geaggregeerde HSO met minder dienstanciënniteit in hetzelfde ambt, beiden vastbenoemd aan dezelfde school ?

Antwoord

Ingevolge de bepalingen van artikel 2 paragraaf 1 punt 4 en van artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, gebeurt de urenverdeling in die derde graad beroepssecundair onderwijs volgens de dienstanciënniteit.

Een gedeeltelijk boventallig geaggregeerde LSO kan geen aanspraak maken op lesuren in de derde graad van het beroepssecundair onderwijs en in het tweede jaar van de tweede graad secundair onderwijs ten nadele van een gedeeltelijk boventallig geaggregeerde HSO met minder dienstanciënniteit in hetzelfde ambt, beiden vastbenoemd aan dezelfde school.

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Promotie naar het hoger onderwijs — Bezoldiging

Vastbenoemde personeelsleden die van het secundair naar het hoger onderwijs overstappen, gaan op 1 oktober over van vast naar tijdelijk werk. Vermits tijdelijke diensten recht geven op een uitgestelde bezoldiging, ontvangen de betrokkenen in juli slechts een uitgesteld loon voor 3 maanden (oktober tot december). Niettemin zijn er dienstprestaties geleverd van september tot december.

Het resultaat is dat het personeelslid door zijn promotie naar het hoger onderwijs een bezoldiging ontvangt die lager is dan de bezoldiging die hij zou krijgen indien hij was blijven werken in het secundair onderwijs. Het personeelslid zal ook minder ontvangen dan een tijdelijk personeelslid dat in dienst wordt gemeld op 1 september, alhoewel in het hoger onderwijs geen enkele cursus aanvangt op 1 september.

Kan de minister mij meedelen of de vermelde werkwijze van de administratie in overeenstemming is met de geldende wetgeving? Welke maatregelen worden er genomen om die toestanden te verhelpen?

Antwoord

De geschetste situatie die vermoedelijk het HOLT betreft, door de administratie volledig in overeenstemming met de geldende reglementing, vastgelegd bij het koninklijk besluit van 15 april 1958, in het bijzonder zoals gewijzigd bij artikel 7 van het koninklijk besluit nummer 63 van 20 juli 1992 behandeld.

Vermits de uitgestelde bezoldiging alleen geldt voor tijdelijke personeelsleden, kan in voormelde situatie voor de prestaties tijdens de maand september als vast benoemd personeelslid geen uitgestelde bezoldiging worden toegekend.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 48 (BZ 1992)
van 23 juni 1992
van de heer L. BARBE

Landschap De Diepe Straten in Ninove — Bescherming

Het Ninoofse gemeentebestuur vroeg een tijdje geleden de bescherming aan van het landschap De Diepe Straten. Dit initiatief is toe te juichen, want het gaat hier om één van de mooiste landschappen van de Denderstreken. Bovendien is het ook van historisch belang.

Momenteel wordt dit landschap van verschillende kanten bedreigd (uitbreidingsaanvraag van steenbakkerij en aanleg nieuwe gewestweg). Als dit landschap niet spoedig beschermd wordt, dreigt het onherroepelijk geschonden te worden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wat is het advies van de administratie van de minister in deze zaak?
3. Op welke manier denkt de minister de teloorgang van dit waardevol landschap te verhinderen?

Antwoord

Het beschermingsdossier van het landschap Diepe Straten werd om technische redenen in twee fasen opgesplitst.

De eerste fase betreft de voornaamste holle wegen van het gebied. Hiervan is het beschermingsdossier klaar en het besluit tot voorlopige bescherming is ondertekend.

In een tweede fase wordt de rest van het gebied behandeld.

Mijn bestuur van Monumenten en Landschappen werkt momenteel een gemotiveerd beschermingsvoorstel uit. Het is evenwel duidelijk dat, om een optimale bescherming te waarborgen, ook andere instanties bij het onderzoek worden betrokken. Zo is het onontbeerlijk dat de geplande ontginningszone wordt ingeperkt of eventueel wordt verlegd. Ook over het geplande wegtracé dat dwars doorheen het ter bescherming voorgestelde gebied loopt, zijn nog onderhandelingen aan de gang. Het onderzoek zou — voor het geheel van het dossier — nog dit jaar zijn afgerond.

Vraag nr. 49 (BZ 1992)
van 23 juni 1992
van de heer L. BARBE

Beschermd landschap Donkmeer in Berlare — Bedreiging

Het Donkmeer in Berlare is niet alleen een bekende toeristische trekpleister, maar ook een landschappelijk

en ecologisch waardevol gebied. Een deel ervan is trouwens beschermd als landschap en de administratie van de minister zou aan het gemeentebestuur van Berlare gevraagd hebben een beheersplan voor het gebied op te maken.

In dat beschermd landschap wil het gemeentebestuur van Berlare nu een oeverversteving aanleggen, waarvan de kostprijs 12 miljoen zou bedragen. De financiering zou voor een belangrijk deel gebeuren met geld uit het Impulsfonds. De oeverversteving zou in beton en tropisch hardhout uitgevoerd worden. Dit zou een ernstige aantasting van het beschermde landschap betekenen.

1. Is' de aanleg van die oeverversteving verantwoord in dit beschermde landschap? Is er een meer esthetisch (en ecologisch) verantwoord alternatief?
2. Wat is het advies van de administratie van de minister inzake de aanvraag van de bouwvergunning voor de werken?
3. Op welke manier denkt de minister de aantasting van dit waardevol landschap te verhinderen?
4. Hoever staat het met beheersplan dat het gemeentebestuur voor het Donkmeer moest opmaken?

Antwoord

1. In het kader van een integraal beheersplan voor het beschermde landschap Plassen van Overmere-Donk (koninklijk besluit 6 juli 1956, uitbreiding van 29 mei 1964) kan de aanleg van een oeverversteving verantwoord zijn.

Het vermelde beheersplan zal in de eerste plaats rekening houden met de erfdienstbaarheden die door het koninklijk besluit van bescherming werden opgelegd om de waarde van het te beschermen landschap te vrijwaren.

In een dergelijk beheersplan kan door de opsteller tevens rekening gehouden worden met de huidige situatie en er kan bovendien — in dit specifieke geval — rekening gehouden worden met de techniciteit van de uit te voeren werken.

2. Het bestuur voor Ruimtelijke Ordening is bevoegd voor het verlenen van een bouwvergunning die kadert in de werking van een gemeente. In dit specifieke geval heeft het bestuur voor Ruimtelijke Ordening inderdaad advies gevraagd aan mijn bestuur Monumenten en Landschappen. Aangezien de werken tevens onderhevig zijn aan een toelating van de minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen in het kader van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, werd een advies verleend waarin gesteld werd dat het principe van een oeverversteving op die plaats aanvaard kan worden, indien dit past in een integraal beheersplan voor het beschermd landschap.
3. Het behoud van een beschermd landschap wordt geregeld door de erfdienstbaarheden die in het beschermingsbesluit zijn opgenomen. Momenteel is een ontwerp van decreet in voorbereiding dat aan het beheer van beschermde landschappen een wettelijke basis geeft.

4. In zijn zitting van 22 september 1992 heeft de gemeenteraad van Berlare een beheersplan goedgekeurd. Nadat ik de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen gehoord heb, zal ik betreffende de voorgestelde werken een beslissing nemen.

Vraag nr. 70 (BZ 1992) van 25 augustus 1992 van mevrouw L. MAXIMUS

Brug over het zeekanaal in Willebroek — Bescherming

Bij ministerieel besluit van 10 juli 1992 werd de hefbrug over het zeekanaal in Willebroek wegens de haar toegezegde industrieel-archeologische waarde als monument beschermd.

Deze beslissing heeft ter plekke voor enige consternatie gezorgd. Niet dat de Willebroekenaars niet trots zijn over die realisatie van “de mannen van den ijzeren”. De beslissing wekt verwondering op wegens haar consequenties. Het gaat hier immers niet om een klassiek statisch monument, maar om een kunstwerk dat deel uitmaakt van een drukke verkeersader en dat bijgevolg in perfecte werkingsstaat moet worden gehouden.

Zulks betekent dat de ijzeren constructie, die gebouwd werd in 1952, en die reeds 40 jaar intens gebruikt wordt, binnen enkele jaren niet alleen aan een volledige vervanging van haar mechanische delen toe is, maar dat zij ook volledig zal moeten worden herbouwd. Aan de instandhouding van dit beschermd monument zullen constant en voor altijd enorme kosten verbonden zijn.

De bescherming betekent bovendien dat een goedkopere, minder verkeersremmende en milieuvriendelijkere oplossing — zowel voor het wegverkeer als voor het verkeer in het kanaal zelf — voor de toekomst uitgesloten wordt.

De bescherming werd zowel door het gemeentebestuur van Willebroek, als door de n.v. Zeekanaal ongunstig geadviseerd. Onder meer omdat de modernisering en uitdieping van het kanaal, waarvoor reeds belangrijke investeringen werden gedaan, erdoor in het gedrang komt. De bescherming was dus beter gebeurd vooraleer de werken aan het kanaal werden aangevat.

Om die reden vernam ik graag van de minister :

1. op wiens verzoek het beschermingsdossier geopend werd ;
2. welk advies door de administratie ter zake werd uitgebracht ;
3. of bij het nemen van de beslissing rekening werd gehouden met de noodzaak de brug om technische en veiligheidsredenen om de 50 jaar volledig volgens het oorspronkelijke plan te herbouwen ;
4. welke financiële weerslag die beslissing heeft wat de verdere afwerking van het zeekanaal betreft ;
5. welke technische consequenties de bescherming van de brug heeft voor de in uitvoering zijnde verdieping- en verbredingswerken aan het zeekanaal.

Antwoord

1 en 2. De industrieel-archeologische evaluatie van de hefbrug in Willebroek werd uitgevoerd door mijn bestuur Monumenten en Landschappen, overeenkomstig de reglementaire opdracht die dit bestuur heeft en de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

Dit impliceert dat ook het industrieel erfgoed, in casu de voornaamste brugtypes, op systematische wijze op hun monumentwaarde worden onderzocht.

In het geval van voormelde brug betreft het een hoge hefbrug van het portaaltype, opgericht in de jaren 1947/48-1953 volgens 19de-eeuwse constructiemethodes (geklonken ijzeren vakwerk). Deze brug wordt omwille van haar kenmerken als waardevol ingeschat.

3. Ieder monument is een dynamisch gegeven en aan slijtage onderhevig. De slijtage dient door grondig onderhoud geminimaliseerd te worden. Het vervangen van versleten onderdelen van een beschermde brug blijft mogelijk, op voorwaarde dat de essentiële industrieel-archeologische waarde hierbij niet wordt aangetast.

Of de brug na 50 jaar dienst al dan niet volledig moet worden herbouwd, zal te zijner tijd worden onderzocht.

4 en 5. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de bescherming van de brug als monument het gebruik van het kanaal voor duwvaart van schepen van 9.000 ton niet in de weg hoeft te staan. In de ongunstige adviezen van het gemeentebestuur en van de n.v. Zeekanaal wordt dan ook geen melding gemaakt van een mogelijke financiële weerslag op de verdere afwerking van het Zeekanaal. Dit sluit uiteraard niet uit dat er aangaande technische problemen rechtstreeks overleg gevoerd kan worden tussen de n.v. Zeekanaal en mijn diensten.

Vraag nr. 72 (BZ 1992)
van 7 september 1992
van de heer X. BUISSERET

Luchthaven van Deurne — Schrapping investeringen en officiële benoeming commandant

Wanneer zal de huidig dienstdoende commandant van de luchthavendirectie Deurne officieel worden benoemd, zodat hij de beslissingen kan nemen nodig voor de goede werking van de luchthaven van Deurne ?

Waarom werd het bedrag van 12 miljoen, uitgetrokken voor de vernieuwing van de approachverlichting van de landingsbaan van Deurne, geschrapt uit de investeringsbegroting 1992 ? Ook voor 1993 is dit bedrag niet gepland. De verlichting is totaal verouderd en voldoet niet meer aan de normen qua veiligheid.

In welke mate werd er overleg gepleegd met de luchthavendirectie Deurne ?

Kan de minister mij meedelen hoe hij de verdere uitbouw van de luchthaven van Deurne ziet, onder meer de verplaatsing van de startbaan, de tunnel onder de Krijgsbaan enzovoort ?

Antwoord

Het personeel van de Vlaamse regionale luchthavens werd nog niet van de Regie der Luchtwegen naar het Vlaamse Gewest overgeheveld.

Die overheveling zal echter op zeer korte termijn plaatsvinden, met terugwerkende kracht op 1 januari 1992, zoals opgenomen in het samenwerkingsakkoord tussen de Belgische staat (Regie der Luchtwegen) en de gewesten.

Eventuele benoemingen door de Vlaamse Executieve, nadat het personeel is overgedragen, zullen moeten rekening houden met het dan beschikbare personeels-effectief.

De vernieuwing van de naderingsverlichting voor de landingsbaan in Deurne was niet opgenomen in de investeringsbegroting 1992.

Dit project zal in het investeringsprogramma 1993 opgenomen worden. De uitvoering ervan zal dus geen vertraging oplopen.

Het programma 1993 zal eveneens voorzien in een overlaging van de startbaan en in diverse kleinere werken ter verbetering van de infrastructuur en de gebouwen.

De eventuele verlegging of verlenging van de startbaan zal onderzocht worden door een studiewerkgroep binnen de administratie onder leiding van de bevoegde dienst.

In ieder geval is de verwezenlijking ervan niet mogelijk binnen de normale investeringskredieten voor de luchthavens.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 32 (BZ 1992)
van 14 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden — Belegging gelden door gemeen ten

Is de minister ervan op de hoogte dat bepaalde gemeentebesturen een aanzienlijk deel van de gelden die ze ontvingen van het Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden (VFIA of de zogenaamde fondsen Van den Bossche en Lenssens) op termijnrekeningen belegd hebben ?

Is de minister van mening dat dit geoorloofd is ?

Zo niet, welke maatregelen werden er in dit verband getroffen ?

Antwoord

Voor projecten binnen het Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden is de volgende procedure bepaald.

Er wordt een conventie opgesteld tussen de bevoegde Vlaamse minister en de projectindieners (gemeente of OCMW). Deze conventie bevat volgende elementen :

de doelstellingen en het methodisch opzet van het project ;

een omschrijving van de personeelsformatie (kwalificaties en weddeschalen) ;

een vermelding van de private instelling waarmee desgevallend wordt samengewerkt (en waarmee een samenwerkingsovereenkomst moet worden afgesloten) ;

de startdatum en de duur van het project ;

de begeleidingsdienst waar verplicht moet worden mee samengewerkt (voor migrantenprojecten) ;

de andere verplichtingen (voor alle projecten), namelijk :

- medewerking verlenen aan elk onderzoek dat op last van de Vlaamse minister wordt uitgevoerd ;
- minstens in de loop van de twaalfde, de vierentwintigste en binnen de maand na afloop van het project een door de projectindieners goedgekeurd evaluatieverslag overmaken van de Vlaamse minister ;
- toegang en medewerking verlenen aan de ambtenaren gelast met het toezicht op de uitvoering van het project ;
- driemaandelijks de nodige verantwoordingsstukken betreffende uitbetaalde lonen en werkingskosten indienen ter staving van de trimestriële voorschotten ;
- eventuele specifieke voorwaarden betreffende de uitvoering van het project ;

de bepaling dat de projectindieners zich garant stelt voor een goede en volledige uitvoering van het project, ook indien de uitvoering wordt toevertrouwd aan een private organisatie ;

de bepaling dat de projectindieners zich onvoorwaardelijk akkoord verklaart om 5 percent van alle voor subsidie ingediende kosten voor eigen rekening te nemen ;

de bepaling dat de conventie enkel mits onderling akkoord tussen de partijen aanpasbaar is ;

de bepaling dat bij niet-naleving van de conventie door de projectindieners, de Vlaamse minister onmiddellijk het project kan opzeggen en de terugvordering eisen van de ten onrechte toegekende subsidies.

Na ondertekening van de conventie door de **projectindieners** en de Vlaamse minister, wordt een eerste trimestriële voorschot gestort en wordt het project opgestart.

Zoals bepaald in de conventie, wordt na drie maanden een verantwoording betreffende de uitbetaalde lonen en werkingskosten ingediend en wordt een volgend trimestriële voorschot gestort. Deze cyclus herhaalt zich op het einde van het project, waarna een **eindafrekening** volgt.

Bij niet-naleving van de conventie (bijvoorbeeld het niet-indienen van de driemaandelijks verantwoording betreffende de uitbetaalde lonen en werkingskosten), wordt door de Cel Kansarmoedebestrijding aan de bevoegde minister geadviseerd over te gaan tot de terugvordering van de ten onrechte toegekende subsidies.

Gezien deze procedure zien wij niet in hoe aanzienlijke delen van gelden ontvangen via het Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden op termijnrekeningen belegd kunnen worden.

**Vraag nr. 33 (BZ 1992)
van 15 oktober 1992
van de heer J. EEMAN**

Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek — Achterstallige bijdrage van Vlaamse Gemeenschap

Op 24 april 1987 werd het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek (FGWO), een bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek geassocieerd fonds, ervan op de hoogte gebracht dat de Ministerraad op 10 april 1987 besliste gedurende vijf jaar 20 miljoen frank per jaar toe te kennen aan het FGWO ter ondersteuning van fundamenteel onderzoek.

Door het FGWO werd er in dit verband een overeenkomst gesloten met het Rega-instituut, de KU Leuven en de ULB. De overeenkomsten verbinden het FGWO ertoe de 20 miljoen frank per jaar uit te keren. Hiervan gaan 11 miljoen per jaar naar de Vlaamse onderzoekers.

De koninklijke besluiten van 9 juni 1987 en 27 april 1988 voeren een eerste deel van de verbintenissen van de overheid uit voor de begrotingsjaren 1987 en 1988.

Hoewel het Geneesmiddelenfonds waaruit dit krediet in 1987 en 1988 werd geput, onder de nationale bevoegdheid valt, heeft de nationale minister van Volksgezondheid op een vraag naar deze achterstallige kredieten geantwoord dat er een samenwerkingsakkoord werd gesloten tussen de Staat en de gemeenschappen voor wat de uitbouw van **Aids-onderzoeksprogramma's** betreft. Dit hield de bevoegdheidsverdeling in en regelt de financiële bijdrage van de staat en de gemeenschappen voor de volgende vier jaar (vraag nr. 52 van P. De Grauwe en J. Eeman van 22 juni 1992, Vragen en Antwoorden, Senaat, BZ 1991-1992, nr. 17 van 4 augustus 1992, blz. 731).

De nationale minister van Volksgezondheid is van oordeel dat de toelage bestemd voor het FGWO in dit verband moet worden uitgekeerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Kan de minister bijgevolg meedelen wanneer de achterstallige 33 miljoen frank bestemd voor het dekken van het Vlaamse aandeel in dit programma uitgekeerd zullen worden ?

Antwoord

Op 24 april 1987 werd het Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek, een bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek geassocieerd fonds, door mevrouw W. Demeester-De Meyer, toenmalig nationaal staatssecretaris van Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid, ervan op de hoogte gebracht dat de Ministerraad op 10 april 1987 besliste een jaarlijks krediet van 20 miljoen frank ter beschikking te stellen, gedurende vijf jaar, en aan te rekenen op het genesmiddelenfonds, titel IV, artikel 66.11.A (nu artikel 12.01 (59) en artikel 12.51.12) van de begroting van Volksgezondheid en Leefmilieu, ter ondersteuning van het Aids-onderzoek.

Door de koninklijke besluiten van 9 juni 1987 en 27 april 1988 kwam de overheid haar verbintenissen voor dit Aids-programma 1987-1991 op de begrotingsjaren 1987 en 1988 na. Dit blijkt echter niet het geval te zijn voor de begrotingsjaren 1989-1992.

Het gaat hier om fundamenteel onderzoek. Dit valt niet binnen de overheid van ons kabinet. De Vlaamse Gemeenschap beschikt trouwens niet over voldoende middelen om de achterstallige voortkomend uit de door de nationale overheid in 1987 aangegane verbintenissen inzake een **Aids-onderzoeksprogramma** te betalen.

De minister die nu de verantwoordelijkheid draagt in dit dossier is mevrouw Onkelinx. Daarom werd door het NFWO ook een brief geschreven aan de bevoegde minister om duidelijkheid te krijgen rond de betaling van de achterstallige bedragen.

Daarnaast bestaat er een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en de gemeenschappen voor de uitbouw van een onderzoeksprogramma inzake **Aids** van 29 november 1991 (Belgisch Staatsblad van 5 februari 1992) dat de toelagen regelt voor het wetenschappelijk onderzoek inzake **Aids** voor de periode van 1991 tot 1994. De bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van dit samenwerkingsakkoord is minimum 15 miljoen en maximum 25 miljoen per jaar. Het NFWO ontving in 1991 25 miljoen frank en het nodige wordt gedaan om voor 1992 eveneens 25.000.000 frank te vereffenen.

Dit samenwerkingsakkoord staat echter naast het engagement dat de nationale overheid in 1987 nam.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 59 (BZ 1992)
van 8 oktober 1992
van de heer L. PIERCO

Gehandicaptenhome Oostrem in Herent — Problemen

Sinds geruime tijd vestigt de personeelsgroep van de V.Z.W. Oostrem in **Herent** de aandacht op de problemen die dit home voor gehandicapten door het nijpende personeelstekort kent.

In vergelijking met de wettelijk vooropgestelde personeelsnormen van 1983 zijn er 5,67 personeelsleden te weinig. Dit is één vijfde van de vooropgestelde personeelsformatie.

Vermits in deze instelling gewerkt wordt met zwaar zorgbehoevende gehandicapten, leidt dit tot overbelasting. Er worden heel wat overuren gepresteerd zonder redelijke mogelijkheid tot recuperatie.

Daarbij komt dat alle personeelsleden nog recht hebben op een loonsverhoging van gemiddeld 12 percent, vooraleer de streefbarema's gerealiseerd zijn.

Tot op heden is aan deze beide problemen zelfs geen begin van oplossing gegeven, hoewel eind juli een ambtenaar van de bevoegde overheidsdienst na lang en herhaald aandringen, een bezoek aan de instelling bracht.

1. Hebben nog andere soortgelijke instellingen met dezelfde moeilijkheden te kampen? Zo ja, hoeveel en welke?
2. Welke maatregelen worden overwogen om binnen de kortst mogelijke tijdspanne een oplossing aan de problemen van Oostrem te geven?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar het antwoord dat werd gegeven op de vraag nummer 50 van de heer M. Logist betreffende dezelfde problematiek (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 12 van 5 oktober 1992, blz. 562).

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)**L. VAN DEN BRANDE**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 1
van 27 oktober 1992
van de heer C. LISABETH

Bijdrage bedrijfsleven aan duurzame ontwikkeling — Expansiesteun op basis van ecologiecriterium

In het kader van de duurzame ontwikkeling is het zeer belangrijk dat ook de bedrijven een belangrijke inspanning doen bovenop de wettelijk vastgestelde bepalingen. De integratie van het ecologiecriterium in de expansiesteun en in andere vormen van overheidssteun kan daartoe in belangrijke mate bijdragen.

1. Hoeveel bedrijven hebben in 1991 en in de eerste

6 maanden van 1992 expansiesteun aangevraagd op basis van het ecologiecriterium ? Welke investeringsbedragen zijn daarmee gemoeid en voor welke bedragen, zowel inzake investeringen als inzake overheidssteun, worden de betrokken dossiers goedgekeurd ?

2. Is er in dit kader een onderscheid vast te stellen tussen de KMO's en de grotere bedrijven ? Zo ja, is dat het gevolg van het gevoerde beleid of van de alertheid van de betrokken bedrijven zelf ?

3. Kunnen grote ondernemingen buiten de ontwikkelingszones nog een beroep doen op die vorm van expansiesteun ? Zo ja, hoeveel middelen zijn daarvoor uitgetrokken ?

4. Welke richtlijnen of maatregelen die een impact zouden kunnen hebben op de omvang en de modaliteiten van die expansiesteun, heeft de minister sinds januari 1992 uitgevaardigd ?

Vraag nr. 3
van 28 oktober 1992
van de heer F. DEWINTER

Europese Commissie — Engelstalige correspondentie met Vlaamse Gemeenschap

Regelmatig voert de Europese Commissie eentalig Engelse correspondentie met verschillende diensten van de Vlaamse Gemeenschap.

Werd hierop reeds gereageerd door de Vlaamse regering ?

Welke regels worden aan de Vlaamse ambtenaren opgelegd inzake het beantwoorden van niet-Nederlands-talige correspondentie ?

Is de minister niet van mening dat het niet eerbiedigen van de streektaal in de correspondentie van de Europese Commissie en andere Europese en supranationale organisaties en instellingen tot gevolg heeft dat een aantal belangrijke mededelingen aan de kleinere culturele groepen worden onthouden ?

Vraag nr. 4
van 28 oktober 1992
van de heer J. DE MOL

Bedrijveninformatiesysteem — Gegevens

De voorganger van de minister besliste om een bedrijveninformatiesysteem in te voeren. Intussen wordt aan dit systeem sinds twee jaar gewerkt.

1. In welke mate hebben de verschillende GOM's hieraan tot nog toe meegewerkt ?

2. In dit geautomatiseerd systeem kan men per arrondissement gegevens opvragen. Kan de minister per arrondissement meedelen hoeveel hectare industrie-terrein of ambachtelijke zone bouwrijp of onteigend zijn en welke reserves er nog zijn op basis van de bestemming op het gewestplan ?

3. Wie kan gegevens van deze databank opvragen ?

4. Hoe zullen de data geactualiseerd worden ?

5. Welke controle wordt uitgeoefend op de juistheid van deze gegevens ?

T. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Liedekerke- Denderleeuw — Bouw nieuwe Denderbruggen

De bouw van twee nieuwe Denderbruggen op de grens-scheiding van Liedekerke en Denderleeuw is voor onbepaalde tijd uitgesteld. Eerder had de administratie Waterinfrastructuur van het departement van Openbare Werken aangekondigd dat begin volgend jaar al de huidige twee kleine Denderbruggen in Huissegem zouden worden afgebroken om plaats te maken voor twee nieuwe bruggen.

Vooral in Liedekerke werd dit nieuws met zeer gemengde gevoelens ontvangen, omdat het commercieel centrum van Liedekerke meteen voor lange tijd volledig zou worden afgesneden van Denderleeuw. Toch zijn de twee smalle bruggen al lang een bron van verkeersellende, want de kunstwerken bieden amper doorgang aan een grote personenwagen. Voor vrachtwagens is het telkens millimeterwerk en voor fietsers en voetgangers is er helemaal geen aangepaste infrastructuur.

Openbare Werken had gepland dat tijdens de duur van de werkzaamheden er enkel een noodbrug voor fietsers en voetgangers zou worden aangebracht. Daar komt echter niets van in huis omdat men eerst de N 208 tussen Denderleeuw en Affligem wil realiseren. Blijkbaar staat of valt de uitvoering van werken in deze streek met de realisatie van de N 208.

Kan de minister mij meedelen :

1. wanneer de nieuwe Denderbruggen zullen worden gebouwd ;
2. hoeveel die kunstwerken kosten ;
3. of de kunstwerken beantwoorden aan de noden, zoals voor vrachtwagens ;
4. of er rekening gehouden wordt met de zwakke weggebruikers ;
5. of er tijdens de werken een noodbrug voor fietsers en voetgangers zal worden aangebracht ?

Vraag nr. 6
van 23 oktober 1992
van de heer M. CORDEEL

Kruispunt N 419 -N 48.5 in Steendorp (Temse) — Verkeersveiligheid

Het kruispunt van de N 419 (Temse-Kruike) met de

N 485 (Steendorp — E 17) in Steendorp (gemeente Temse) blijft een gevaarlijk verkeersknooppunt ondanks de indertijd genomen beslissing om wegversmalingen aan te brengen.

Niet alleen voor het autoverkeer is dit kruispunt onveilig, maar evenzeer voor de zwakke weggebruikers waaronder heel wat scholieren van de plaatselijke school in de Gelaagstraat.

De herhaalde vragen van het gemeentebestuur van Temse om dit kruispunt met een lichtsignalisatie veiliger te maken zijn tot op heden zonder gevolg gebleven.

1. Tot welke bevindingen zijn de diensten van de minister gekomen om op de vraag tot het plaatsen van een lichtsignalisatie niet in te gaan ?
2. Wordt vooralsnog een betere beveiliging van dit kruispunt overwogen ? Zo ja, welke maatregelen zullen in dit verband worden genomen ?

Vraag nr. 8
van 26 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Fietspadenplan — Gegevens

Er werd opdracht gegeven een fietspadenplan op te stellen voor Vlaanderen, dat onder meer als basis moet dienen voor een gefundeerd specifiek veiligheidsbeleid ten voordele van de zwakke weggebruikers.

1. Wanneer en aan wie werd dit project toevertrouwd ?
2. Wat maakt het voorwerp uit van het plan : op welke wegen heeft het betrekking ?
3. Wanneer zal dit plan klaar zijn en gebruikt kunnen worden waarvoor het bestemd is ?
4. Hoeveel zal het kosten voor opmaak, en eventueel voor begeleiding tot gebruik ervan ?
5. Is nu reeds een geraamd budget bekend voor de aanleg van fietspaden in heel Vlaanderen, respectievelijk per provincie, voor de komende 3 jaar ?

Vraag nr. 9
van 26 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Gewestwegen in Vlaanderen — Bewegwijzering en signalisatie

De bewegwijzering en signalisatie in Vlaanderen is vaak onesthetisch, niet-functioneel, zelfs verwarrend en soms gevaarlijk door de plaatsing en de flagrant onjuiste opgave van afstanden.

1. Wie is bevoegd voor het concreet concept, het plaatsen zelf en het onderhoud van signalisaties, respectievelijk bewegwijzering langs openbare wegen en op kruispunten ?
2. Wat dient als basis voor de opgave van de afstanden in de praktijk, bijvoorbeeld tot een afrit, een gemeentegrens of een dorpscentrum ?

3. Op welke soort wegen is de concrete afstandsopgave op de gemeentegrens, respectievelijk het dorps- of stadscentrum gebaseerd, eventueel met opgave van het percentage (naar weglengte) volgens welk systeem is bewegwijzerd ?
4. Hoeveel is het jongste jaar waarvoor de cijfers bekend zijn, besteed aan signalisatie en bewegwijzering (uitgesplitst over nieuwe aankopen en onderhoud) ?
5. Beschikt de eigen administratie over een dienst voor studie en ontwikkeling van signalisatie en bewegwijzering ? Zo ja, over welk personeel en over welke middelen beschikt die ? Zo nee, wie staat praktisch in voor de studie en ontwikkeling van een en ander ?

Vraag nr. 10
van 26 oktober 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

N 437 — Vrijliggende fietspaden

In het fysisch driejarenplan 1993-1995 is 25 miljoen frank ingeschreven voor de aanleg van vrijliggende fietspaden in Sint-Martens-Latem.

1. Over welke afstand, over welke breedte en met welk tracé (vrije strook tussen rijweg en pad) zal het bedoelde vrijliggend fietspad in Sint-Martens-Latem aangelegd worden ?
2. Zal het Vlaamse Gewest in het bedoelde project ook dienstriolen opnemen voor zijn aandeel in het af te voeren water ? Zo ja, wanneer zullen die worden aangelegd en voor welk geraamd bedrag ? Zo nee, waarom niet ?

Vraag nr. 11
van 26 oktober 1992
van de heer J. VALKENIERS

Verbreding E 40 Leuven-Brussel — Moeilijkheden

Het departement van de minister zou beslist hebben de autosnelweg E 40 van Leuven naar Brussel gedeeltelijk te verbreden. Dit is nodig wegens het intensieve verkeer gedurende de piekuren. Het onvermijdelijke gevolg zal zijn dat nog duizenden wagens meer voor moeilijkheden zullen zorgen. Onder meer de ingangen naar Brussel en het Keizersplein kennen nu reeds enorme opstoppingen.

Waarom wordt de tunnel voor trams niet verder geboord in de richting van de vaart ?

Waarom worden er geen maatregelen genomen om het verkeer ondergronds om te leggen ?

Indien deze toestand voortduurt zullen alle inwoners van de zogenaamd residentiële wijken verplicht zijn die openbare gaskamer te verlaten. De openbare gezondheid staat hier op het spel.

Hoe wil de minister die toestand verhelpen ?

Vraag nr. 12
van 27 oktober 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Riolering Liersesteenweg in Booischot (Heist-op-den-Berg) — Stank en wateroverlast

Inwoners van Booischot (Heist-op-den-Berg) aan de Liersesteenweg klagen erover dat wellicht door een slechte nivellering van de rioleringsbuizen hun afvalwater niet kan wegvloeien. Dat heeft geregeld stank en wateroverlast tot gevolg.

De bevoegde diensten van Openbare Werken zouden hebben vastgesteld dat zij niet over het geschikte materiaal beschikken om dit te verhelpen en hebben de betrokken inwoners naar het gemeentebestuur verwezen. Dat zou zich evenwel onbevoegd verklaren vermits het geen gemeentelijke weg betreft.

1. Is de minister op de hoogte van die aangelegenheid ?
2. Welk materiaal is nodig om de toestand te verhelpen ?
3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om tegemoet te komen aan de klachten van deze inwoners ?

Vraag nr. 13
van 29 oktober 1992
van de heer M. DIDDEN

Dijkwegen en fietspaden in het Maasland — Werken

In verband met de werkzaamheden van de dienst van het Albertkanaal had ik graag een antwoord op de volgende vragen gekregen.

1. Langs de jachtpaden in het Maasland is het asfalteren van de dijkweg gepland. Mag ik vragen welke gedeelten tot op heden uitgevoerd zijn en wat de planning voor de volgende jaren is ?
2. De Maasdijk tussen Maastricht en Kinrooi maakt deel uit van een beveiligingsplan voor het Maasland. Mag ik vernemen welke werkzaamheden tot nog toe aan de Maasdijk uitgevoerd zijn en welke voor de volgende jaren gepland zijn ? Is het mogelijk hierbij de geraamde kosten weer te geven ?
3. Langs de Zuid-Willemsvaart is er op het grondgebied van de diverse aanpalende gemeenten een fietspad aangelegd. De toestand van dit weggedeelte is op sommige plaatsen bijzonder slecht, onder meer tussen Lanaken en Bree. Mag ik vragen welke werkzaamheden gepland zijn en in de eerstvolgende jaren voor uitvoering in aanmerking komen ?

Vraag nr. 14
van 29 oktober 1992
van de heer M. DIDDEN

Spoorwegbruggen — Aanleg en vervanging

Een aantal bruggen moeten door het departement

Openbare Werken vervangen worden met het oog op het spoorverkeer. Zo zijn de bruggen in Gellik, Landegem en Puurs dringend aan vervanging toe.

Mag ik vragen welke de plannen en de eraan gekoppelde bedragen zijn vanwege het departement Openbare Werken met betrekking tot het aanleggen van bruggen die voor de spoorwegen noodzakelijk zijn ?

Vraag nr. 15
van 29 oktober 1992
van de heer H. VAN DIENDEREN

E 17 traject Erpe-Mere en Aalst — Onderhoudswerken

Gebruikers van het genoemde traject op de E 17 signaleren me diepe slijtagegeulen. De geulen zijn zo diep op de eerste rijstrook dat men zelfs bij droog weer de negatieve invloed op de bestuurbaarheid van de wagen ondervindt. Bij regenweer tref je daar twee beekjes aan met alle mogelijke negatieve gevolgen vandie voor de veiligheid.

Graag verneem ik wanneer dit traject Erpe-Mere en Aalst hersteld zal worden.

Wanneer komen andere trajecten van de E 17 aan bod ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3
van 23 oktober 1992
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending over parlementaire onschendbaarheid — Informatieverstrekking

In de uitzending "Voor de dag" van de BRTN-Radio 1 op 21 oktober '92 werd een stuk gebracht over parlementaire onschendbaarheid. Hierin werd onder meer medegedeeld dat verschillende collega's sinds 24 november jongstleden in dit verband in het gedrang werden gebracht. Zij werden allen vernoemd, ook Xavier Buisseret.

Er werd echter met geen woord gerept over het feit dat hij ondertussen vrijgesproken werd. Ook niet toen op het einde gezegd werd dat de opheffing van het parlementair mandaat voor de parlementariërs ook gunstig kan zijn, omdat het hen de kans geeft zich te verdedigen en zo mogelijk vrijgesproken te worden. Het geval van collega Buisseret had nochtans in dit geval een schoolvoorbeeld kunnen zijn.

Is de minister niet van mening dat de BRTN in deze zaak tekort geschoten is en dat zowel op het vlak van de informatieverstrekking als op dat van de politieke neutraliteit ? Welke maatregelen werden in dat verband getroffen ?

Vraag nr. 6
van 27 oktober 1992
van de heer S. PLATTEAU

Departement — Aankoop en toelagen literatuur

Mag ik volgende inlichtingen krijgen, respectievelijk voor de jaren 1989, 1990 en 1991 ?

1. Welk bedrag werd uitgegeven voor de aankoop van letterkundige werken, boeken en tijdschriften ? Kan een **opdeling** worden gemaakt van het aantal aangekochte exemplaren per uitgeverij en per auteur ?
2. Welke toelage werd uitgekeerd aan :
  - verenigingen en instellingen voor bevordering, spreiding, onderzoek en documentatie van literatuur ;
  - tijdschriften voor de stimulering van Nederlandstalige literatuur
  - auteurs van literaire werken ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1992
van de heer G. VANLEENHOVE

Tijdelijk personeel in selectie- of bevorderingsambten — Bezoldiging en sancties

Het decreet betreffende het statuut van het gesubsidieerd onderwijs bepaalt als voorwaarde voor een tijdelijke aanstelling in een selectie- of bevorderingsambt dat het personeelslid vastbenoemd is in een wervingsambt. Verschillende organiserende instanties hebben evenwel heel wat tijdelijk personeel in dienst genomen in een selectie- of bevorderingsambt. Deze personeelsleden zijn zich van geen kwaad bewust omdat het departement van Onderwijs een bezoldiging heeft toegekend volgens de bekwaamheidsbewijzen.

Zullen deze personeelsleden de hen toegekende bezoldiging behouden hoewel ze in strijd met het decreet zijn aangeworven ?

Zullen eventuele sancties enkel gelden ten opzichte van organiserende instanties ?

Vraag nr. 5
van 26 oktober 1992
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — 8 of 6 uur wiskunde

In de laatste twee jaar van het algemeen vormend onderwijs in het (oude) type 1, nu alleen nog bestaande in het vijfde en zesde jaar (eerste en tweede leerjaar van de derde graad) kunnen leerlingen uit de afdelin-

gen wiskunde, wetenschappen, economische enzovoort, kiezen tussen wat in het schooljargon heet, de zes en de acht uur wiskunde.

Naar ik verneem is er één school in Vlaanderen die zowel de zes als de acht uur organiseert maar, in tegenstelling tot alle andere scholen, de leerlingen van de zes en de acht uur zes uur gemeenschappelijk wiskunde laat volgen en de leerlingen van de acht uur gewoon twee uur extra alleen krijgen.

Leraars wiskunde verzekerden mij dat de programma's voor deze beide richtingen totaal incompatibel zijn, zeker in het zesde jaar.

Bovendien gaat in onderwijskringen het gerucht dat de voorganger van de minister die uitzondering aan het gemeenschapsonderwijs heeft toegestaan mits een kleine toegeving aan het katholiek onderwijs in dezelfde regio.

1. Heeft de minister weet van deze 6 + 2 toestanden ?
2. Heeft de inspectie wiskunde weet van deze wiskundige kronkels ?
3. Klopt het dat de voorganger van de minister dit heeft toegestaan in ruil voor een toegeving aan een ander net ?

Vraag nr. 9
van 29 oktober 1992
van de heer J. TAVERNIER

Centrale raad ARGO — Onverenigbaarheid lidmaatschap lokale raad

Luidens artikel 27 paragraaf 1 punt 4 van het bijzonder decreet van 19 december 1989 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs is het lidmaatschap van de centrale raad onverenigbaar met het lidmaatschap van een schoolraad of een raad van bestuur.

Volgens artikel 9 paragraaf 1 punt 4 van dit decreet bestaat de schoolraad onder andere uit "de hoofden van de onder de schoolraad ressorterende onderwijsinstellingen, onder wie één stemgerechtigd is. Hetzelfde vinden we terug in artikel 22 betreffende de raad van bestuur (hoger onderwijs).

Op het huidige ogenblik zetelen reeds een aantal personen in de centrale raad op wie deze onverenigbaarheid van toepassing zou kunnen zijn. Men kan evenwel stellen dat enerzijds hun mandaat aanvang nam voor de installatie van de lokale raden en raden van bestuur en anderzijds dat de huidige centrale raad een overgangskarakter heeft (artikel 65 en volgende). Bij toepassing van de onverenigbaarheden inzake de instellingshoofden gesteld in dit decreet kunnen schooldirecties, indien ze daadwerkelijk hun directiefunctie uitoefenen, geen lid zijn van de centrale raad.

Graag zouden we vernemen welke maatregelen de minister zal nemen indien blijkt dat er schooldirecties ofwel op benoeming door de Vlaamse Executieve ofwel door rechtstreekse verkiezingen van de centrale raad zouden deel uitmaken.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 1
van 23 oktober 1992
van de heer J. ULBURGHS

Kasteel van Gruitrode — Bescherming

Volgens berichten verschenen in het Belang van Limburg van 16 oktober 1992 beweert het immobiliënkantoor n.v. Riko uit Lommel dat er enkele serieuze kandidaat-kopers zijn opgedaagd voor het kasteel van Gruitrode dat als commanderie van de Duitse Orde een belangrijk cultureel en geschiedkundig erfdeel is.

Is het waar dat het kasteel in aanmerking komt voor bescherming als dorpszicht en de boerderij voor bescherming als monument ? Zo ja, hoever staat de procedure ?

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 5
van 29 oktober 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Weer- Werkactie in Halle- Vilvoorde — Buitenschoolse kinderopvang

De minister heeft een project op stapel staan : Projectontwikkeling buitenschoolse kinderopvang in het kader van de Weer-Werkacties.

De werkgroep Kinderopvang van het subregionaal tewerkstellingscomité van Halle-Vilvoorde heeft ter zake een enquête gehouden, die praktisch verwerkt werd door de dienst Vormingswerk van de intercommunale Haviland.

Het blijkt dat in het werkgebied van het subregionale tewerkstellingscomité van Halle-Vilvoorde het initiatief buitenschoolse kinderopvang niet van start zal kunnen gaan, aangezien de evaluatiecommissie van het tewerkstellingsfonds op 8 oktober 1992, onder voorbehoud, geen gelden heeft kunnen vrijmaken voor projecten buitenschoolse kinderopvang bedoeld voor lokale en arrondissementele coördinatoren.

Dit betekent dat de inschakeling van Weer-Werkgesco's, door de minister toegestaan via het protocolakkoord van 8 oktober 1992 met de v.z.w. Opbouwwerk Haviland, bemoeilijkt wordt en dat buitenschoolse opvang dus in de praktijk in Halle-Vilvoorde onmogelijk wordt.

Kan de minister medelen welke initiatieven zij eventueel zou kunnen nemen om die toestand te verhelpen ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
38	14.08.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 — Richtlijnen in verband met de namen van Vlaamse steden</i>	109
1	0	27.10.1992 C. Lisabeth	<i>Bijdrage bedrijfsleven aan duurzame ontwikkeling — Expansiesteun op basis van ecologiecriterium</i>	126
3	0	28.10.1992 F. Dewinter	<i>Europese Commissie — Engelstalige correspondentie met Vlaamse Gemeenschap</i>	127
4	0	28.10.1992 J. De Mol	<i>Bedrijveninformatiesysteem — Gegevens</i>	127
N. DE BATSELIER, Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
264	13.10.1992	R. Swinnen	<i>N.v. Coil Anodizing in Landen — Waterverbruik en vervuiling door bijkomende produktielijn</i>	110
268	16.10.1992	J. Geysels	<i>Socio-culturele instellingen — Kredieten voor vormings- en ontwikkelings werk</i>	111
1	21.10.1992	L. Barbé	<i>Vervuiling Durme — Rioolwaterzuiveringsinstallatie Lokeren</i>	93
2	21.10.1992	M. Capoen	<i>Vlaams centrum voor landbouw en milieu — Oprichting</i>	93
3	23.10.1992	J. Ulburghs	<i>Natuurgebied vallei van de Abeek in Meeuwen — Bouwvergunning buurtweg</i>	94
4	23.10.1992	L. Barbé	<i>Animalia Produkten in Denderleeuw — Reukhinder</i>	111
5	27.10.1992	H. Brouns	<i>Bouw- en saneringspremies — Aanvaarding van Nederlandse invalideitsattesten</i>	95
6	29.10.1992	V. Dua	<i>Bossen van OCMW-Ieper — Beperkte toegankelijkheid</i>	95
7	29.10.1992	R. Van Hooland	<i>Selectieve ophaling en recyclage — Smitbussen</i>	96
8	03.11.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Selectieve ophaling — Vervallen geneesmiddelen</i>	97
9	03.11.1992	B. Vandendriesche	<i>Secretariaat Mina-raad — Onafhankelijkheid ambtenaren</i>	97
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
285	02.09.1992	J. De Bremaeker	<i>Wegenwerken — Wantoestanden</i>	112
300	14.09.1992	F. Ghesquière	<i>Inspectie van de bruggen — Conclusies en maatregelen</i>	112
305	21.09.1992	L. Barbé	<i>Maaibeheer Denderbermen — Vernieling plantengroei</i>	113
306	22.09.1992	E. De Groot	<i>N. v. Zeekanaal — Omvorming tot parastatale B</i>	113

2	0	21.10.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Liedekerke- Denderleeuw — Bouw nieuwe Denderbruggen</i>	127
6	0	23.10.1992	M. Cordeel	<i>Kruispunt N 419 - N 485 in Steendorp (Temse) — Verkeersveiligheid</i>	127
7		23.10.1992	M. Vogels	<i>Overtredingen stedenbouwwet — Herstelvorderingen</i>	98
8	0	26.10.1992	R. Van Hooland	<i>Fietspadenplan — Gegevens</i>	128
9	0	26.10.1992	R. Van Hooland	<i>Gewestwegen in Vlaanderen — Bewegwijzering en signalisatie</i>	128
10	0	26.10.1992	R. Van Hooland	<i>N 437 — Vrijliggende fietspaden</i>	128
11	0	26.10.1992	J. Valkeniers	<i>Verbreiding E 40 Leuven-Brussel — Moeilijkheden</i>	128
12	0	27.10.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Riolering Liersesteenweg in Booischot (Heist-op-den-Berg) — Stank en wateroverlast</i>	129
13	0	29.10.1992	M. Didden	<i>Dijkwegen en fietspaden in het Maasland — Werken</i>	129
14	0	29.10.1992	M. Didden	<i>Spoorwegbruggen — Aanleg en vervanging</i>	129
15	0	29.10.1992	H. Van Dienderen	<i>E 17 traject Erpe-Mere en Aalst — Onderhoudswerken</i>	129
17		04.11.1992	M. Vogels	<i>N. v. Noordvlees- Van Gool in Kalmthout — Bedrijfsruimte in woongebied</i>	100
20		05.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Ingenieurs overgeheveld van Wegenfonds — Uitbetaling produktiviteitspremie</i>	100
23		06.11.1992	H. Suykerbuyk	<i>Gewestplannen — Aanpassing zonegrenzen aan eigendomsgrenzen</i>	100
35		12.11.1992	L. Appeltans	<i>Gedeeltelijke inhuur van gemeentelijke gewestplannen — Procedure bekendmaking en inspraak bevolking</i>	101
40		16.11.1992	B. Vandendriessche	<i>Oostvlaamse landschappelijk waardevolle gebieden — Bescherming</i>	101
43		17.11.1992	L. Standaert	<i>Herstelling niet-beschermde kerken — Verhoging en besteding budget</i>	102

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

61		24.07.1992	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel — Plan ter verbetering van het imago</i>	113
87		07.10.1992	W. Demuyt	<i>Regionale televisie — Zendstations</i>	114
88		14.10.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-journalisten — Presentatie bij de concurrentie</i>	115
89		14.10.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radioprogramma — Vraaggesprekken met politieke vertegenwoordigers</i>	115
90		16.10.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN — Aandacht voor boek over Vlaams Blok</i>	116
91		16.10.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-TV — Oppositiepartijen in De zevende dag</i>	116
92		16.10.1992	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radio — Aandacht voor racisme in Voor de dag</i>	117
1		23.10.1992	G. Annemans	<i>Overheidssubsidies aan de schrijvende pers — De Morgen</i>	103
2		23.10.1992	F. Van den Eynde	<i>Politieke neutraliteit BRTN-journalisten — Petitie tegen racisme</i>	117

3	0	23.10.1992	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-uitzending over parlementaire onschendbaarheid — Informatieverstrekking</i>	129
4		23.10.1992	F. Van den Eyn- de	<i>Politieke neutraliteit BR TN-journalisten — Uitzending over School zonder racisme</i>	117
5		26.10.1992	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-nieuwsuitzendingen — Volgorde partijstandpunten</i>	103
6	o	27.10.1992	S. Platteau	<i>Departement — Aankoop en toelagen literatuur</i>	130
7		29.10.1992	P. Van Grember- gen	<i>BRTN — Verslaggeving over Prijs der Nederlandse Letteren</i>	104

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

144		09.10.1992	L. Standaert	<i>Toekennen attributies — Misbruiken</i>	118
148		09.10.1992	L. Standaert	<i>Lichamelijke opvoeding — Mannelijke en vrouwelijke leerkrachten</i>	118
154		13.10.1992	E. De Groot	<i>BAO-formulieren — Confessioneel of niet-confessioneel karakter van lagere scholen</i>	120
155		14.10.1992	E. Baldewijns	<i>Tweede taal in de tweede graad van het basisonderwijs — Bekwaamheidsbewijs leerkrachten</i>	120
156		14.10.1992	E. Baldewijns	<i>Buitengewoon onderwijs — Autistische kinderen</i>	121
158		15.10.1992	J. Demeulenaere	<i>Gedeeltelijk boventalligen in het gemeenschapsonderwijs — Bekwaamheidsbewijzen en dienstanciënniteit</i>	121
1		20.10.1992	G. Vanleenhove	<i>Promotie naar het hoger onderwijs — Bezoldiging</i>	122
2		20.10.1992	J. Valkeniers	<i>PMS-centra — Statuut geneesheren</i>	104
4	0	26.10.1992	G. Vanleenhove	<i>Tijdelijk personeel in selectie- of bevorderingsambten — Bezoldiging en sancties</i>	130
5	0	26.10.1992	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — 8 of 6 uur wiskunde</i>	130
6		26.10.1992	L. Standaert	<i>Verkiezingen ARGO — Getuigen</i>	105
7		26.10.1992	L. Standaert	<i>Verkiezingen ARGO — Beroepskamer</i>	106
8		28.10.1992	F. Dewinter	<i>Europese Commissie — Engelstalige correspondentie met departement</i>	106
9	0	29.10.1992	J. Tavemier	<i>Centrale raad ARGO — Onverenigbaarheid lidmaatschap lokale raad</i>	130

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

48		23.06.1992	L. Barbé	<i>Landschap De Diepe Straten in Ninove — Bescherming</i>	122
49		23.06.1992	L. Barbé	<i>Beschermde landschap Donkmeer in Berlare — Bedreiging</i>	122
70		25.08.1992	L. Maximus	<i>Brug over het zeekanaal in Willebroek — Bescherming</i>	123
72		07.09.1992	X. Buisseret	<i>Luchthaven van Deurne — Schrapping investeringen en officiële benoeming commandant</i>	124
1	0	23.10.1992	J. Ulburghs	<i>Kasteel van Gruitrode — Bescherming</i>	131

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

32	14.10.1992	F. Van den Eyn- de	<i>Vlaams Fonds Integratie Achtergestelden — Belegging gelden door gemeenten</i>	124
33	15.10.1992	J. Eeman	<i>Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek — Achterstallige bijdrage van Vlaamse Gemeenschap</i>	125
2	20.10.1992	J. Valkeniers	<i>Gezondheid van de jeugd — Maatregelen</i>	107
3	21.10.1992	L. Barbé	<i>Vermindering gebruik CFK 's. — Koeltechnici en koeltechnische bedrijven</i>	107
4	22.10.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>Langdurige werklozen — Bevordering herscholing</i>	108
5	0 29.10.1992	E. Van Vaeren- bergh	<i>Weer- Werkactie in Halle- Vilvoorde — Buitenschoolse kinderopvang</i>	131
6	03.11.1992	F. Van den Eyn- de	<i>Gent — Vreemdelingenaantal en jongeren werkloosheid</i>	109

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

59	08.10.1992	L. Pierco	<i>Gehandicaptenhome Oostrem in Herent — Problemen</i>	126
----	------------	------------------	--	-----